

יד"ל במיוחד לאור המצב השורר בארץ הקודש

מֵאֲמָרֵי
שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל

בו יבואר עניני בטחון באלקי המערכות,
ושמירתו על עמו ישראל

מלוקטים מספר
הזוהר הקדוש
עם הפירוש הנפלא
מתוק מדבש

80

בתוספת תפילות מרוממות לשמירה והצלחה

תפלה מיוחדת מהחיד"א זיע"א לקהל ישראל שהם בצער מלחמות וכיוצא

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו יאמרנו ^{תפלה בעל חסד} אבותינו ^{תפלה בעל חסד} אלהינו ואלהי ^{תפלה בעל חסד} אבותינו ^{תפלה בעל חסד} אב הרחמן שיתמלא רחמים עלינו ועל יושבי העיר הזו וכל גבולה. ותצילנו ממלחמה וממצור ומשבי ומבזה. ותרחיק גיסות האויבים מפל גבול ארצנו לא יקדמו על ארצנו מגן ולא ישפכו עליה סוללה. והאויבים אשר בקרבנו תכניעם ותשפילם ותפר עצתם. ותצילנו מפל אויב וארוב ושולל ובוז. תפל עליהם אימנתה ופחד (כיון בשם תעאו). וכל צדקות ישראל ותלמוד תורה אשר עשו וקדמו בעירנו ובעירות אשר בגבולנו יזכרו לפני כסא רחמיה. ותבטל מעלינו ומעל ישראל אשר בעיר זו [ובכל ערי ישראל] כל גזרות קשות ורעות (קרע שטן). ותוזן עלינו ועליהם מאצר מתנת וזם ככל צדקתך. ותצילנו מפל רעב, וקר השערים. אל מלא רחמים תן שלום בארץ תן שלום במלכות ישראל. ובצל כנפוך תסתירנו. בזכות אברהם אבינו עליו השלום איש החסד. ובזכות יצחק אבינו עליו השלום אזור בגבורה. ובזכות יעקב אבינו עליו השלום כליל תפארת. ובזכות משה רבינו מהימנא אוחז בנצח. ובזכות אהרן כהנא רבא אוחז בהוד. ובזכות יוסף הצדיק אוחז ביסוד. ובזכות דוד המלך עליו השלום אוחז במלכות. עזרנו אלהי ^{תפלה בעל חסד} ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר על חטאתנו למען שמך. רחום ורצון שומר תומך מציל ישראל פודה (רחש תמיה). הצילנו מפל צרה וטרופ ובלבול. עשה למען שמך, עשה למען ימיה, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך.

כן יאמר אחר י"ב פעם מזמור יענף. ואחר צ"א פעמים יהיה נעם. כמו שכתבתי בסנסן ליאיר. וכן יאמר עוד בתפלה שאחר התהלים קודם יתקרא לשבועים דרוז.

בעזרת השם יתברך

מֵאֲמָרֵי
שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל

בו יבוארו עניני הבטחון באלקי המערכות,
ושמירתו על עמו ישראל

מלוקטים מספר

הַזֵּהָר הַקָּרוֹשׁ

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

עם הפירוש הנפלא

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

מאת הגה"ק המקובל רבי דניאל פריש זצוקל"ה

בתוספת תפילות מרוממות לשמירה והצלחה

יו"ר בעשרות אלפי עותקים
מרחשוון תשפ"ד

עם נושע בה' מגן עזרך

הנה אין אתנו יודע עד קמה ולא בינת אדם לנו לדעת אפילו באפס קצהו של טעם, על מה ולמה עשה השי"ת לעמו ישראל כזאת ותגעש ותרעש ארץ ומלואה מקול הרג ואבדן הכה ופצווע ושבי ומשחית של כמה אלפים מישראל בטבח ואכזריות נוראה אשר אין בעט הדלה מילים לתארה ה"י, ועוד ביום גדול וקדוש החותם וגומר את מועדי ירח האיתנים כדרשת חז"ל שאז ישראל הם תקיפים במצות, והגיענו בו לשמח **בשמחת התורה** לגמרה והשלמתה ופתיחת לימודה מחדש, ועל כגון זה אמרו רז"ל **בהדי כבשי דרחמנא למה לך**.

מהענין לציין את דברי הזהר הקדוש בפ' שלח (דף קנט ע"א) שהם תשובת רבי אבא מראשי החברייא קדישא דהתנ"א **רשב"י** ז"ע, לחבירו רבי יהודה על שאלותיו בסוד בריאת האדם וכדומה, והשיבו רבי אבא: למה לך לטרוח כדי להבין את דרכיו הנסתרים אדונך - הוא הבורא, וגזרות חכמתו יתברך, כי שאלתך זו עמוקה היא... ועל זה נאמר הנסתרות לה' אלהינו, כלומר שלו הם, ולו הם ראויים ואין לנו לשאול בהם, כי מי יכול לדעת ולהשיג דעתו הסתומה של הקב"ה, כי הוא הדעת והוא היודע... וכל שכן שאין ראוי לשאול בידיעתו של הקדוש ברוך הוא - **שעשה ועושה ויעשה לכל המעשים** אף כי נורא המה למאד.

וניתי ספר תורת ה' לחזות במקרא שכתוב בסיום ברכותיו של **אדון הנביאים** הרועה הנאמן משה עבד ה' לבני ישראל, טרם עליית נשמתו הק' לגנוי מרומים: (דברים לג, כט) **אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך ואשר הרב גאותך**... ואתה על במותימו תדרך, ופירש רש"י: לאחר שפרט להם הברכות, אמר להם, מה לי לפרוט לכם כלל דבר הכל שלכם, אשריך ישראל מי כמוך, **תשועתך בה'** אשר הוא מגן עזרך וחרב גאותך, ועל זה פירש בדעת יקנים מבעלי התוספות: הוא חרבך להשמיד אויבך עד שמגביה אותך על הכל.

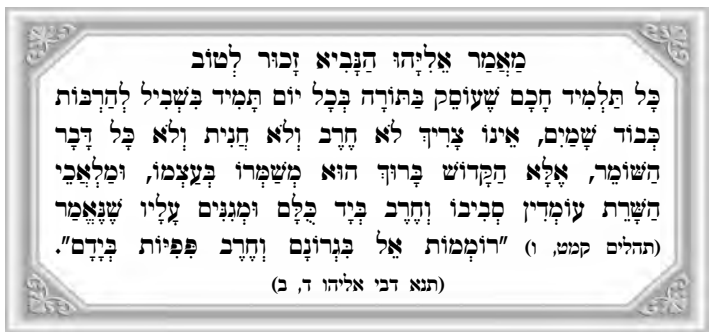
ובכפורנו פירש: עם נושע בה' שלא תהיה תשועתך על ידי מלחמתך, אבל ה' ילחם לכם, מגן עזרך: הוא שעזר אותך בזמן החורבן שלא כלית... עזרנו בשם ה', ואשר חרב גאותך, והוא אשר יהיה חרב גאותך שתתרומום, ובאור החיים הק' שם ביאר פסוקים אלו בלשונו: רוכב על השמים בשביל עזרת ישראל, להלחם בשבילך, כאמרו ה' ילחם לכם, וכשהוא בא ונלחם להם, כל השמים הם מרכבתו, ומעתה כל כחות השמים ומערכתם באים לעזרת ישראל... **אשריך ישראל**... עם נושע בה', פירוש שכל האומות שיהם נלחמים להם... ובה יש לחוש שגיבה עליו שר שנגדו, או ה' יגפנו... מה שאין כן ישראל אשריהם שתשועתם היא בה' - שהוא בכבודו נלחם להם, ובה חרבם גבוהה ועומדת בלא מיחוש... נושע בה', פירוש שהמלך נושע בתשועתו... והוא אמרו אשריך ישראל מי כמוך

שאתה עם נושע עם ה', שהואו מגן עורך. ואשר הוא חרב גבוהתך, שאין חרב גדולה כחרב לה' בשלפו אותה מתערה.

לעת כזאת לא ימוש מנגד עינינו מאמר רבותינו ז"ל בשלהי מסכת סוטה: **אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים** שיקיים בנו מקרא שכתוב **אז תקרא וה' יענה, תשוע ויאמר הנני** והן אל כביר לא ימאס תפלת כל פה **לשמור את שארית ישראל ויבוס צרינו** בהגלות זרוע ימינו אשר תרעין אויב ויכלה שעיר וחוטנו זרע הפרא אדם שקמו על עם ה' ונחלתו, ועלינו לזכור הטיב את דברי הפייטן **עם ה' חזקו ונתחזקה** בלימוד התורה אשר מגינה ומצלת מכל רע כמובא במאמרי הזהר שלפנינו בהחברת הנוכחית, כולל התעוררות בקיום המצות מתוך שמחה ורצון הלב, אמונת אומן והתחזקות **איתנה בהשי"ת צור מהסינו** כמאמר הכתוב **ויתחזק דוד בה' אלהיו**, וקול תפילה וצעקה מקורות הלב בתדירות נמשכת כמאמר הז"ל תולעת יעקב **אין כחה אלא בפה** שהיא אומנותינו ואומנות אבותינו בכל דור ודור בעת שקמו אויבנו לכלותינו והשי"ת הצילנו מידם.

ונחתום בדברי הרה"ק בספר **מאור ושמש** על הפסוק **אין כאל ישורון** (דברים לג כח): אבל ישראל עמו שהם שרוים בין האומות ובעומק הגלות ובמקום מגושם, - אזי - כל **תנועה וקול ודיבור** שעושין לשמו יתברך הוא **יקר מאד בעיני ה'**, ועל ידי זה מורידין שפע לכל העולמות וכו', וישראל הם בעלי יכולת להמשיך השפע כל טוב... **וממשיכין האורות להשפיע אל השכינה על ידי תפלתם**, והשי"ת מתרומם ומתנשא - בזה - ומתגדל **ומתפאר בישראל בכל העולמות**, - ובאמת שיסוד דברי קודש אלו המה מכתבי אור העולם רבינו **האריז"ל**, - ובדאי **יעלה קולינו לפני אבינו האב הרחמן ונוכה** כולנו יחד אחינו כל בית ישראל **לשמירה עליונה** מכל צרה וצוקה בארץ הקודש ובכל אתר ואתר, ויערה השי"ת על כל עמו ונחלתו **רוח טהרה ממרום להושיענו** מתוך נחת והרחבה השתא ובעגלא דידן ובזמן קריב אמן ואמן.

מרחשון התשפ"ד מוכן מתוק מדבש

שמירה עליונה

לרגל המצב השורר כעת בארץ הקודש, ואשר קהל עדת ישראל כמהים וצמאים לדבר ה' להתקרב אליו ולבטוח ולהדבק בו יתברך וְלִזְכוֹת שְׁמִירָה עֲלִיּוֹנָה, אנו פותחים את החוברת הנוכחית בלקט קצר של פתגמים קדישין הפזורים בחלקי ספר הזוהר עם הפירוש מתוך מדבש, המפיעים אור ונוגה בקרב כל נפש מישראל המשתוקקת לחסות בצל כנפי האב הרחמן המגן לכל החוסים בו.

אמר רבי אלעזר, בא וראה רחמנותו של הקדוש ברוך הוא, פשהו מרחם על ישראל אז אף על פי שעדין אינם ראויים ואין להם פת להפך מדת הדין למדת הרחמים על ידי ישר מעשיהם, בכל זאת הקדוש ברוך הוא כופה למדת הדין ומורידה שלא תשלט בפני מדת הרחמים ומרחם עליהם. (שמות דף יט ע"א)

אתה יהו"ה אבינו היינו השכינה, דהא אנת קיימת עלן תדיר לברכא ולאשגחא עלן כי את עומדת עלינו תמיד לברך אותנו ולהשגיח עלינו, כאבא דאשגחא על בנין בכל מה דאצטריף לון כמו אב שמשגיח על הבנים בכל מה שצטריף להם. (ויגט דף כה ע"ב)

מה שכתוב אלה"י השמים ואלה"י הארץ [וכו'] אמר רב יהודה הנשמה רוצה בזה לשבח להקדוש ברוך הוא שהוא אדון על הכל וברצונו בבת אחת וברגע אחד הוא מניע לכל, וכלם כאין נגדו. רבי יצחק אומר, על שתים אותיות משמו שהם י"ה, אי נמי הם ו"ה שבראשי תבות ואלקי הארץ, בהם מניע הקדוש ברוך הוא כל צבאותיו בעת שמט"ט הולך בשליחותו, להורות שהוא הפל שהקדוש ברוך הוא שולט על הכל ואין אחר בלתו ואין מי שיאמר לו מה תעשה ומה תפעל.

(מ"י שרי דף ק"ו ע"ב - ק"ו ע"א במדרש הנעלם)

וְאִי אֹמְרִין דְּעֵלְמָא דְּחֻקִּין לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מְדַאי וְאִם אֹמְרוֹת הַעֲלוֹם
 דּוּחֻקִּים אֵת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת יוֹתֵר מְדַאי, וּבִזְוָה מִתְקַרְבַּת הַגְּאוּלָּה כִּי אִזּוּ קְדֻשָּׁא
 בְּרִיף הוּא חָס עַל ד' מִן חֲסֵד הַקְּב"ה ח"ס עַל ד' מִן חֲסִיד שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה,
 וּמְפָרֵשׁ דְּאִיְהִי דְּל"ת בְּגִלוֹתָא שְׁהִיא דְּלָה וְעִנְיָה בְּגִלוֹת.
 (מִקּוּי זֶהר מִקּוּן כַּב דף סז ע"א-ע"ב)

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹמֵר אוֹתָנוּ בְּכֹל מְקוֹם גְּלוּתָנוּ.
 (שְׁמוֹת דף יד ע"א)

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִכָּאֵן לְמַדְנֵנוּ כַּח גְּבוּרָתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וּמַעֲלָתוֹ שֶׁהוּא גְבוּרָה עַל הַכֹּל [וְכוּר], אֲנִי עוֹשֶׂה מַה שְּׂאִין יְכוּל
 לַעֲשׂוֹת מִלֵּאף וְלֹא שָׂרָף וְלֹא שְׁלִיחַ, דְּהֵיִינוּ שְׂאֵנִי אֹמֵר מִמְּקוֹם
 קְדוּשָׁתִי יְהֵא כֶּף וּמִיָּד נַעֲשֶׂה, מַה שְּׂאִין הַמִּלֵּאף יְכוּל לַעֲשׂוֹתוֹ אֲלֹא
 צָרִיף לְלַכֵּת לְשֵׁם לְהַרוּג, אֲבָל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמְּקוֹם קְדוּשָׁתוֹ אֹמֵר
 יְהֵא כֶּף וּמִיָּד נַעֲשֶׂה מַה שֶׁהוּא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת.
 (וִירָא דף קיז ע"א-ע"ב נִמְדַרֵּשׁ הַנֶּעֱלַם)

וְיִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים שְׁנִשְׁמוּתֵיהֶם מִהַקְּדוּשָׁה, לְכֹן זְכָאָה חוּלְקִיהוּן
 בְּעֵלְמָא דִּין אֲשֵׁרִי חֲלָקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי רַק לָהֶם יֵשׁ זְכִיָּה לַעֲבֹד לְהַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי וְאֲשֵׁרִיהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי רַק הֵם יִשְׂאָרוּ אֲזוּ, וְיִקְבְּלוּ
 שְׂכָר טוֹב עַל קִיּוֹם הַתּוֹרָה, דְּלֹא יְהֵב לוֹן קְדֻשָּׁא בְּרִיף הוּא שְׁלֹא גָתַן
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁישְׁלִטוּ עַל יִשְׂרָאֵל, לֹא לְמַלְאָכָא וְלֹא לְשְׁלִיטָא אַחֲרָא
 לֹא לְמַלְאָךְ וְלֹא לְשְׁלִיטָא אַחֵר, כִּי אִין לָהֶם שְׁלִיטָא אַחֵר חוּץ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 (הַאֲוִינוּ דף קפו ע"ב)

כמה חביבין אינון ישׂראל קמי קדשא בריהוּ הוא כמה חביבים ואהובים הם ישׂראל לפני הקדוש ברוך הוא, דבכל אתר דאינון שריין כי בכל מקום שהם נמצאים, דהיינו בכל בתי כנסיות ובתי מדרשות, קדשא בריהוּ הוא אשתכח ביניהוּ הקדוש ברוך הוא נמצא ביניהם להשרות שכינתו עליהם, בגין דלא אעדי רחמנותא דיליה מנהון לפי שאינו מסיר אהבתו מהם לעולם. (נשא דף קכו ע"ב)

רבי יהודה אמר, ודאי קדשא בריהוּ הוא אשגח עלן תדיר ודכיר לן ודאי הקדוש ברוך הוא משגיח עלינו תמיד וזכר אותנו להטיב עמנו, כי אי לאו דאיהו אשגח בהוּ בישׂראל ודכיר לון אם לא הנהיך שהקדוש ברוך הוא משגיח בישׂראל וזכר אותם לשמר אותם, לא יקומוין חד יומא בגלותא לא היו יכולים להתקיים יום אחד בגלות, הדיא הוא דכתיב והוּ שפתיב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני ה' אלהיהם, קדשא בריהוּ הוא לא עביד לן פעובדנא והקדוש ברוך הוא אינו עושה עמנו כמעשינו.

(נחמוני דף קיב ע"א-ע"ב)

וקדשא בריהוּ הוא עביד להוּ לישׂראל נטירו והקדוש ברוך הוא עשה שמירה לישׂראל, כאבא דבעי לנטרא לבריה מן כלא כמו אב הרוצה לשמר את בנו מפל מיני מזיקים, אמר קדשא בריהוּ הוא לישׂראל, כמה מקטרגין זמינין לקבליכו הרי כמה מקטרגים מוכנים פנגדכם לקטרג עליכם, (ס"ג קמ"ק) אשתדלו בפולחני ואנא אהא נטיר לכו סחרגי ערסיכו תשתדלו ותעסקו בעבודתי ואני אהיה שומר אתכם מסביב למטותיכם. (ואמחן דף רכו ע"ב)

הקדוש ברוך הוא התקוף על הכל. מרחם על ישראל ושומרים

פְּתַח וְאָמַר (וי"ט ב' י"א) ויהו"ה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עושה דברו וגו' [וכו'], לפני חילו, אליו אינון ישראל, כי רב מאד מחנהו, כמה דאת אמר (אי"ב כ"ג) ה'יש מספר לגדודיו (דף קצ"ג ע"א) דכמה ממנו ושליוחן אית ליה לקדשא בריהו, וכלהו קיימי לאסטאח עליהו דישראל, (י"ח ל"ג בגין לאסתאבא להו), ועל דא קדשא בריהו הוא

מתוק מדבש

מאמר "הקדוש ברוך הוא התקוף על הכל, מרחם על ישראל ושומרים" יבואר בו ענין התעוררות הרחמים על ישראל, כאשר השי"ת מומין את מדת רחמיו לשמור על ישראל מהמקטרג העליון שהוא תחת ממשלת הקב"ה שבידו ורצונו לרחם על ישראל.

(מקור המאמר ספר פרשת וישב דף ק"ג ע"א, וצילאוריטו כרך ד עמ' קמח-ק)

פְּתַח רבי אלעזר ואמר לפרש מה שכתוב ויהו"ה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עושה דברו וגו' [וכו'], לפני חילו, אליו אינון ישראל שהם צבאות ה', הקדוש ברוך הוא נתן קול של רחמים לשמור את ישראל מפני המקטרגים גדלקמן, כי רב מאד מחנהו הם מחנות המלאכים, כמה דאת אמר ה'יש מספר לגדודיו וכי יש מספר למחנות מלאכי מרום, (דף קצ"ג ע"א) דכמה ממנו ושליוחן

אית ליה לקדשא בריהו וכלהו קיימי לאסטאח עליהו דישראל שפמה ממנים ושליוחן יש להקדוש ברוך הוא וכלם עומדים להשטין על ישראל, ועל דא קדשא בריהו הוא אידמן קמיהו דישראל בגין לנטרא להו ולא יכילו לקטרגא להו ועל כן הקדוש ברוך הוא נודמן לפני ישראל כדי לשמרם שלא יכלו לקטרג עליהם, וזה שכתוב וה' נתן קולו פרוש שהקדוש ברוך הוא נתן והזמין מדת רחמיו לשמור את ישראל.

אזדמן קמיייהו דישראל בגין לנטרא להו, ולא יכילו לקטרגא להו, פי עצום עושה דברו [וכו']. דא הוא מקטרגא דאשתכח קמי קדשא ברין הוא, ואיהו תקיפא פפרזלא, תקיפא כטינרא, עושה דברו, דנטיל רשות מלעילא ונטיל נשמתא מתתא, כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו, דאיהו שליט על כלא, ועלאה ותקיפא על כלהו, וכלהו תחות שלטניה.

מתוק מדבש

את ישראל מהמקטרג העליון, ומפרש איהו הקדוש ברין הוא שומר את ישראל, ואמר כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו, פרוש דאיהו היינו הקדוש ברין הוא שליט על כלא ועלאה ותקיפא על כלהו הוא שולט על הכל ועליון ותקיף על הכל, וכלהו תחות שלטניה וכלם הם תחת ממשלתו ובידו לעשות פראונו לרחם על ישראל.

פי עצום עושה דברו [וכו']. דא הוא מקטרגא דאשתכח קמי קדשא ברין הוא זהו המקטרג שנמצא לפני הקדוש ברין הוא, ואיהו תקיפא כפרזלא תקיפא כטינרא שהוא חזק ככרזל וחזק כסלע, עושה דברו פרוש דנטיל רשות מלעילא ונטיל נשמתא מתתא שלוקח רשות מלמעלה ולוקח הנשמה למטה על ידי קטרוגו, ולכן צריך הקדוש ברין הוא לשמור

המתעורר באהבה ודבקות בהקדוש ברוך הוא. אינו
נפרד ממנו ושומרו בכל דרכיו ועניניו
דבר אחר רגלי חסידו ישמר, בשעתא דבר נש רחים ליה
לקדשא בריך הוא, קדשא בריך הוא רחים ליה בכל מה
דאיהו עבדי, ונטיר ארחוי, כמה דאת אמר (טהלים קכ"ח) יהו"ה
ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם.

מתוק מדבש

מאמר "המתעורר באהבה ודבקות בהקדוש ברוך הוא, אינו
נפרד ממנו ושומרו בכל דרכיו ועניניו" יתבאר בו שגב מעלת
המתדבק בקונו באהבה, שהש"ת מתנהג עמו באותה מדה ואינו נפרד
ממנו כלל כביכול, ושומרו ומצילו בכל דרכיו.

(מקור המאמר זוהר פרשת וירא דף קי"ב ע"ב - קי"ג ע"א, וצנזאורינו כרך ז עמ' תקנ"ט-ת"ר)

דבר אחר רגלי חסידו ישמר פרוש
בשעתא דבר נש רחים ליה
לקדשא בריך הוא בשעה שקהאדם
אוהב את הקדוש ברוך הוא, והוא דבוק
עמו תמיד בבחינת אהבה וחשק להקדוש
ברוך הוא, ולא יפסיק מחשבתו ממנו
אפלו בהיותו עוסק בהבלי העולם
להחיות עצמו, וכיין שהוא תמיד בחשק

אהבה להקדוש ברוך הוא, לכן קדשא
בריך הוא רחים ליה בכל מה
דאיהו עבדי ונטיר ארחוי גם הקדוש
ברוך הוא אוהב אותו ואינו מתפרד
ממנו לעולם, והוא עמו בכל מה שהוא
עושה ושומר דרכיו בכל עניניו כמה
דאת אמר ה' ישמר צאתך ובואך
מעתה ועד עולם.

המתעטר בתורה ומצות נשמר ע"י שני מלאכים. מכל צדדיו

וְשִׁיחֵיו יִשְׂרָאֵל מְעוֹטְרִים בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת, כְּדֵי שְׂיִדְבְּקוּ תָמִיד (דף קג ע"ב) בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְּכַתִּיב (טו ד ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהו"ה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם, וְכָל הַדְּבַק בְּקוֹנּוֹ, אֵינוֹ נִיזוֹק לְעוֹלָם.

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁשָׁנֵי מְלָאכֵי הַשְּׂרָת מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם, אֶחָד בִּימֵינוֹ וְאֶחָד בְּשִׁמְאֵלוֹ, דְּכַתִּיב (תהלים סו טו) כִּי מְלָאכֵיו יַצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׂאָם תָּמִיד מְצוּי בְּמִצְוָה, כְּבִיכּוֹל, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נַעֲשֶׂה לוֹ שׁוֹמֵר, שְׁנַאֲמַר (סו קכז ה)

מתוק מדבש

מֵאֲמַר "הַמֵּתְעַטֵּר בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת נִשְׁמָר ע"י שְׁנֵי מְלָאכִים, מְכַל צְדָדָיו" בּוֹ יִתְגַּלֶּה רַב וְגוֹדֵל כַּחוֹ שֶׁל הַמַּסַּבֵּב עֲצֻמוֹ בְּלִימוּד הַתּוֹרָה וְקִיוֵם הַמִּצְוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה מֵתְדַבֵּק בְּקוֹנּוֹ, וּבַכֵּךְ אֵין מִי שְׂיוֹכֵל לְהוֹיֵק אוֹתוֹ, וְאֵינוֹ נִיזוֹק לְעוֹלָם.

(מקור המאמר ספר חסדוסי דף קג ע"ב, וצנזאוריני כרך ג עמ' תקכז-תקכח)

וְשִׁיחֵיו יִשְׂרָאֵל וְצִרְיָכִים יִשְׂרָאֵל שִׁיחֵיו מְעוֹטְרִים בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת, כְּדֵי שְׂיִדְבְּקוּ תָמִיד (דף קג ע"ב) בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְּכַתִּיב כְּמוֹ שְׁכַתוּב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהו"ה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם וְהֵינּוּ עַל יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה וְקִיוֵם הַמִּצְוֹת, וְכָל הַדְּבַק בְּקוֹנּוֹ, אֵינוֹ נִיזוֹק לְעוֹלָם.

וְלֹא עוֹד וְלֹא דֵי שְׂאֵינוֹ נִיזוֹק לְעוֹלָם, אֲלֵא שְׁשָׁנֵי מְלָאכֵי הַשְּׂרָת מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם תָּמִיד, אֶחָד בִּימֵינוֹ וְאֶחָד בְּשִׁמְאֵלוֹ, דְּכַתִּיב כְּמוֹ שְׁכַתוּב כִּי מְלָאכֵיו יַצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וְלֹא עוֹד וְלֹא דֵי בְּזוּה, אֲלֵא שְׂאָם תָּמִיד מְצוּי בְּמִצְוָה, אִזְּ כְּבִיכּוֹל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נַעֲשֶׂה לוֹ שׁוֹמֵר, שְׁנַאֲמַר יְהו"ה שׁוֹמְרָךְ,

יהו"ה שומרה, מה עושה הקדוש ברוך הוא, נוטל מלאך ההולך בימינו, ומעמידו לפניו, והוא עומד במקומו, שנאמר, יהו"ה צלף על יד מינה, ואותו המלאך שהוא משמאלו, מעמידו אחרי האדם, והקדוש ברוך הוא מימין ומשמאל, נמצא האדם נשמר מפל צדדיו, מי יוכל להזיק אותו.

ועל כן, צריך שלא יהא האדם מצוי בלא תורה ובלא מצות, אפילו שעה אחת, בביתו, הקדוש ברוך הוא שומר מבחוץ, והאדם מבפנים.

ותנינן, אמר רבי יוסי בר יהודה, פתח המצויין במזוזה, אין מזיק ואין שטן ואין פגע רע מתקרב אליו, מפני שהקדוש ברוך הוא שומר הפתח, ואפילו בשעה שניתן רשות למלאך המשחית לחבל, זוקף עינו, ורואה ששם שד"י עומד

מתוך מדבש

יהא האדם מצוי בלא תורה ובלא מצות, אפילו שעה אחת פי אז, בעת שהאדם נמצא בביתו, הקדוש ברוך הוא שומר מבחוץ בכח קדשת המזוזה, והאדם יושב מבפנים.

ותנינן ולמדנו אמר רבי יוסי בר יהודה, פתח המצויין במזוזה, אין שום מזיק ואין שטן ואין פגע רע מתקרב אליו, מפני שהקדוש ברוך הוא שומר הפתח, ואפילו בשעה שניתן רשות למלאך המשחית לחבל אינו יכול להזיק זה הפתח, פי זוקף

ומפרש מה עושה הקדוש ברוך הוא, נוטל מלאך ההולך בימינו, ומעמידו לפניו של האדם, והוא והקדוש ברוך הוא עומד במקומו בימין האדם שנאמר יהו"ה צלף על יד מינה, ואותו המלאך שהוא משמאלו, מעמידו הקדוש ברוך הוא אחרי האדם, והקדוש ברוך הוא שומר מימין ומשמאל, ושני מלאכים שומרים את האדם מלפניו ומלאחוריו, נמצא האדם נשמר מפל צדדיו, אם כן מי יוכל להזיק אותו.

ועל כן צריך האדם להזהר שלא

על הפתח, כְּדֹכְתִיב (שמות י"ג) וְלֹא יִתֵּן הַמְשָׁחִית לְבֹא אֶל בְּתִיכֶם לְגִגּוֹף, לְפִיכֶף צְרִיף הָאָדָם שְׂיֵהָא תְּמִיד מְצוּי בְּמַצּוֹת מְזוּזָה.

השכינה שומרת על האדם תמיד

פְּקוּדָא לְמִקְבַּע בַּר נֶשׁ מְזוּזָה לְתַרְעִיָּה, לְמַהוּי כַּל בַּר נֶשׁ נְטִיר מַעַם קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, כַּד נָפִיק וְכַד עָיִל, וְרָזָא (טהלים קכ"א ט) יְהו"ה יִשְׁמַר צְאֲתָךְ וּבֹאֶךְ מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם, בְּגִין דְּרָזָא דְּמְזוּזָה אִיהוּ קָאִים תְּדִיר לְפַתְחָא, וְדָא אִיהוּ פַתְחָא דְלַעֲיִלָּא,

מתוק מדבש

הַמְלֶאךָ אֶת עֵינָיו, וְרוֹאֶה שְׁשֵׁם שְׂדֵי עוֹמֵד עַל הַפֶּתַח, כְּדֹכְתִיב כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וְלֹא יִתֵּן הַמְשָׁחִית לְבֹא אֶל בְּתִיכֶם לְגִגּוֹף, לְפִיכֶף מְצוּי בְּמַצּוֹת מְזוּזָה כְּלוּמַר שְׂיֵהָרָ שְׂיֵהִיו הַמְזוּזוֹת פְּשׁוּרוֹת וּבְמִקּוּמָם הָרְאוּי וְכַדוּמָה.

מְאָמַר "הַשְּׂכִינָה שׁוֹמֶרֶת עַל הָאָדָם תְּמִיד" בּו יִתְפַּרֵּשׁ הַיֵּטֵב עֵינֵי הַשְּׂמִירָה שֶׁל הָאָדָם ע"י הַקְּבִ"ה, וְע"י שְׂמַסְתַּכַּל בְּמִזוּזָה כְּבוֹאוֹ וּכְצֵאתוֹ, נִיצַל וְנִשְׁמַר מִן הַמְזִיקִים

(מקור המאמר חזק פרשם ואחמקן דף רסג ע"ב - רסד ע"א נרע"מ, ונציאורינו כרך ע"ו עמ' 33-34)

פְּקוּדָא לְמִקְבַּע בַּר נֶשׁ מְזוּזָה כַּל אָדָם נִשְׁמַר עַל יְדֵי הַקְּדוּשׁ בְּרִיף לְתַרְעִיָּה מְצוּזָה לְאָדָם שְׂיִקְבַּע הוּא כְּשִׁיּוּצָא מִן הַבֵּית וּכְשִׁנְכָנְס לְבֵית, מְזוּזָה לְפַתְחוֹ, וּמְפָרֵשׁ שְׁנֵי טַעְמִים לְמַצּוּזָה זו, טַעַם הָרָאשׁוֹן הוּא לְמַהוּי כְּלָ בַר נֶשׁ נְטִיר מַעַם קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא כְּדֹכְתִיב וְלֹא יִתֵּן הַמְשָׁחִית לְבֹא אֶל בְּתִיכֶם לְגִגּוֹף, לְפִיכֶף הוּא כְּדֹכְתִיב וְעַד עוֹלָם, בְּגִין דְּרָזָא דְּמְזוּזָה לְפִי שְׂסוּד הַמְזוּזָה הוּא הַשְּׂכִינָה, אִיהוּ קָאִים

וְדָא אִיהוּ דְרָגָא דְאֶקְרִי שׁוֹמֵר, לְאִשְׁתַּכַּחא בְּנִטְרִיו, דְּכֵר נֶשׁ לְאוּ
אִיהוּ נְטִיר בְּר נִטְרִיו דְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא, דְאִיהוּ נְטִיר תְּדִיר,
וְקָאִים לְפִתְחָא וּכְר נֶשׁ לְגוּ.

וְתוּ דְלֹא יִנְשִׁי בְר נֶשׁ דּוּכְרָנָא דְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא לְעֵלְמִין, וְדָא
אִיהוּ כְּגוֹנוֹנָא דְצִיצִית, כְּמָה דְאֵת אָמֵר (כמלכך טו לט) וְרָאִיתֶם
אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֵת וְגו', כִּיּוֹן דְחָמִי בְר נֶשׁ לְהָאִי דּוּכְרָנָא, אֲדַכְּר
בְּגֵרְמִיָה לְמַעַבְד פְּקוּדָא דְמֵאֲרִיָה, וְרָזָא דְמֵהִימְנוּתָא, מְזוּזָה [וכו'].

מתוק מדבש

דְלֹא יִנְשִׁי בְר נֶשׁ דּוּכְרָנָא דְקִדְשָׁא
בְרִיף הוּא לְעֵלְמִין כְּדִי שְׁלֹא לְשַׁכַּח
הָאָדָם זְכָרוֹן שְׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא
לְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (דְּגֵרִים מ י"ג) וְזִכְרָתְךָ
אֵת ה' אֱלֹהֵי־ךָ וְגו', וְדָא אִיהוּ כְּגוֹנוֹנָא
דְצִיצִית וְטַעַם זֶה הוּא כְּמוֹ מִצּוֹת
צִיצִית, כְּמָה דְאֵת אָמֵר כְּמוֹ שְׁנֵאָמֵר
וְרָאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֵת וְגו',
כִּיּוֹן דְחָמִי בְר נֶשׁ לְהָאִי דּוּכְרָנָא
כִּיּוֹן שְׂרוּאָה הָאָדָם לְזַכְרוֹן הַזֶּה, אֲדַכְּר
בְּגֵרְמִיָה לְמַעַבְד פְּקוּדָא דְמֵאֲרִיָה
נְזַכֵּר בְּעֵצְמוֹ לְעִשׂוֹת מִצּוֹת קוֹנוֹ, וְרָזָא
דְמֵהִימְנוּתָא וְסוּד הָאָמוּנָה הוּא,
מְזוּזָה וכו'.

וְעַתָּה בָּא לְפָרֵשׁ, כִּי שְׁנֵי טַעַמִּים
הַנִּזְכָּרִים, אֶחָד הֵם, כִּי עַל יְדֵי
שְׁהָאָדָם מִסְתַּפְּל בְּמִזוּזָה הוּא נִצּוֹל

תְּדִיר לְפִתְחָא הִיא עוֹמְדַת תְּמִיד בְּפִתְחָ
בֵּית הָאָדָם, וְדָא אִיהוּ פִתְחָא
דְלְעִילָא וְזֶה הוּא כְּנִגְד הַפִּתְחָ שְׁל
מַעְלָה, כִּי הַשְׂכִּינָה הִיא הַפִּתְחָ שְׁל עוֹלָם
הָאֲצִילוֹת וְדַרְכָּה עוֹלָם לְשֹׂאֵר
הַפְּרָצוּפִים, וְדָא אִיהוּ דְרָגָא דְאֶקְרִי
שׁוֹמֵר וְזֶה הִיא הַמְדֻרְגָה הַנִּקְרָאת שׁוֹמֵר,
לְאִשְׁתַּכַּחא בְּנִטְרִיו לְהַמְצֵא הָאָדָם
בְּשִׁמְרָה תְּמִיד, דְּכֵר נֶשׁ לְאוּ אִיהוּ
נְטִיר כִּי אִין הָאָדָם נִשְׁמֵר, בְּר נִטְרִיו
דְקִדְשָׁא בְרִיף הוּא דְאִיהוּ נְטִיר
תְּדִיר חוּץ מִהַשְׂמִירָה שְׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּף
הוּא שְׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַשׁוֹמְרָת אוֹתוֹ תְּמִיד,
וְקָאִים לְפִתְחָא וְהִיא עוֹמְדַת בְּפִתְחָ
הַבַּיִת, וּכְר נֶשׁ לְגוּ וְהָאָדָם נִמְצֵא
בְּכַפְּרִים (שֵׁן נִמְשַׁכְתָּ עֲטוּקָה וְרַב דָּף י"א עמוד 6).

וְתוּ וְעוֹד יֵשׁ טַעַם שְׁנֵי לְמִצּוֹת מְזוּזָה,

בספרא דשלמה, סמיף לפתחא לקבל תרין דרגין אזדמן, חד שידא, (ודא איהו) ואית ליה רשו לחבלא, ואיהו קאים לסטר שמאלא, זקיף בר נש עינוי חמי ליה לרזא דשמא דמאריה ואדפר ליה, ולא יכיל ליה לאבאשא [וכו'].

כל מה דעבד קדשא בריף הוא, כל מלה ומלה אתמשף בתר זיניה, כבר נש קיימין תרין דרגין, חד מימינא וחד משמאלא, ההוא דימינא אקרי יצר הטוב, וההוא דשמאלא אקרי יצר הרע, כיון דנפק בר נש מתרעא דביתיה, ההוא שידא זקיף עינוי,

מתוק מדבש

להרע לו, שעל ידי שם שד"י דמוזיה הוא נכפה שלא יוכל להזיק [וכו'].

כל מה דעבד קדשא בריף הוא כל דבר שעשה הקדוש ברוך הוא, כל מלה ומלה אתמשף בתר זיניה כל דבר ודבר נמשף והולך אחר מינו, הנה כבר נש קיימין תרין דרגין חד מימינא וחד משמאלא באדם עומדות שתי מדרגות שהם שני מלאכים, אחד מימינו ואחד משמאלו, ההוא דימינא אקרי יצר הטוב המלאך שבימינו נקרא יצר הטוב, וההוא דשמאלא אקרי יצר הרע והמלאך שבשמאלו נקרא יצר הרע, כיון דנפק בר נש מתרעא דביתיה כיון שהאדם יוצא מפתח ביתו, ההוא שידא זקיף עינוי

ונשמר מן המזיקים, וזה שאמר בספרא דשלמה כתוב בספרו של שלמה המלך, (ס"א ג"ב"ב) סמיף לקבל פתחא תרין דרגין אזדמן כי סמוף כנגד הפתח מודמנות שתי מדרגות, של קדשה ושל סטרא אחרא, האחת היא המזוזה ששם שורה השכינה, הבי' חד שידא הוא שד אחד, ואית ליה רשו לחבלא ויש לו רשות לחבל ולהזיק, ואיהו קאים לסטר שמאלא והוא עומד בצד שמאל של הפתח, זקיף בר נש עינוי חמי ליה לרזא דשמא דמאריה ואדפר ליה ואם האדם נושא את עינוי ורואה את סוד של השם של הקדוש ברוך הוא שהוא המזוזה שבימין הפתח, ונזכר בו, ולא יכיל ליה לאבאשא ועל ידי זה השד אינו יכול

וְחָמִי לִיצֵר הָרַע דְּשָׂאֲרֵי לְשִׁמְאֵלָא, אֲתַמְשֵׁף לְהֵהוּא סְטָרָא וְאֲתַעְדֵי מִימִינָא, וּבִהֵהוּא סְטָרָא קָאִים שְׂמָא דְמָאֲרִיָּה, וְלֹא יָכִיל לְקַרְבָּא וְלֹאֲבֹאֲשָׂא לִיָּה, וְנִפְיָק בַּר נֶשׁ (דף רסד ע"א) וְאֲשִׁתְּזִיב מִגְּיָה, כַּד עֵייל הָא שְׂמָא קְדִישָׁא לִימִינָא קָאִים, וְלֹא יָכִיל לְקַטְרָגָא בַּהֲדִיָּה.

ע"י מַצּוֹת מְזוּזָה נִשְׁמָר הָאָדָם מִכָּל רַע בְּצִאתוֹ וּבְבוֹאוֹ
אָמַר רַבִּי אֲבָא, כְּתִיב (טו קכ"א ח) יְהו"ה יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה

מתוק מדבש

וְחָמִי לִיצֵר הָרַע דְּשָׂאֲרֵי לְשִׁמְאֵלָא וְאִתּוּ הַשָּׂד נּוֹשָׂא אֶת עֵינָיו וְרוֹאֶה אֶת הַיֵּצֵר הָרַע הַשּׂוֹרֵה לְשִׁמְאֵלוֹ שֶׁל הָאָדָם, אֲתַמְשֵׁף לְהֵהוּא סְטָרָא וְאֲתַעְדֵי מִימִינָא הוּא נִמְשָׁף לְאוֹתוֹ הַצֵּד וְהוֹלֵךְ לוֹ מִן הַיְמִינִי, וּבִהֵהוּא סְטָרָא קָאִים שְׂמָא דְמָאֲרִיָּה וּבְאוֹתוֹ הַצֵּד שֶׁל שְׂמָאל הָאָדָם נִמְצָא שֵׁם קוֹנוֹ שֶׁהוּא הַמְּזוּזָה, וְלֹא יָכִיל לְקַרְבָּא וְלֹאֲבֹאֲשָׂא לִיָּה וְאִינוּ יָכוֹל לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאָדָם וּלְהִרְעֵ לוֹ, וְנִפְיָק בַּר נֶשׁ (דף רסד ע"א) וְאֲשִׁתְּזִיב מִגְּיָה וְהָאָדָם יוֹצֵא וְנוֹצֵל מִמֶּנּוּ, כַּד עֵייל, הָא שְׂמָא קְדִישָׁא לִימִינָא קָאִים וּכְשֶׁנִּכְנַס לְבַיִת, הָרִי הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁהוּא הַמְּזוּזָה עוֹמֵד לִימִינוֹ, וְלֹא יָכִיל לְקַטְרָגָא בַּהֲדִיָּה וְעַל יְדֵי זֶה אִינוּ יָכוֹל לְקַטְרֵג עָלָיו וְלְהִזְיָקוֹ.

מֵאָמַר "ע"י מַצּוֹת מְזוּזָה נִשְׁמָר הָאָדָם מִכָּל רַע בְּצִאתוֹ וּבְבוֹאוֹ"
יבואר בו ענין גודל כח השמירה על האדם הנזהר במצות המזוזה בין
בבואו לביתו ובין בצאתו לדרכו, שהשכינה שומרתו מכל מיני פגעים
ונזקים

(מקור המאמר זוהר פרשת ואמתן דף רסו ע"ב, וצנזאורינו כרך טו עמ' 35-36)

אָמַר רַבִּי אֲבָא עוֹד אָמַר רַבִּי אֲבָא יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד
לְרַבִּי יִצְחָק, כְּתִיב, יְהו"ה עוֹלָם, הִנֵּה מֵה שְׁפָתַיב יִשְׁמָר

ועד עולם, ישמר צאתך תינח, אלא ובאך מאי קא מיירי, דהא מאן דעאל לביתיה לא מסתפי.

אלא האי בר נש דשוי רשימא קדישא לביתיה, במלין דשמא עלאה, האי אתנטיר מפלא, כד נפיק, ההוא דמדוריה לתרעא דביתיה, זקיף וחקמי רשימא קדישא, ועיין (ס"א נעין) בפתחיה, כד נפיק בר נש, הוא אוזיף ליה ונטיר ליה, כד עייל לביתיה הוא אכריז קמיה, אזדהרו ביקרא דדיוקנא דמלכא קדישא, וכל דא, בגין ההוא רשימא דשמא קדישא דאתרשים בתרעיה.

מתוק מדבש

ההוא דמדוריה לתרעא דביתיה זה השד הגר בפתח הבית, זקיף וחקמי רשימא קדישא נעין בפתחיה נושא עיניו ורואה רשם הקדוש של השם שד"י של המזונה הקבועה בפתחו, כד נפיק בר נש הוא אוזיף ליה ונטיר ליה כשיוצא האדם מביתו אותו השד מלוגה אותו ושומר אותו, כד עייל לביתיה הוא אכריז קמיה כשנכנס לביתו הוא מכריז לפניו, אזדהרו ביקרא דדיוקנא דמלכא קדישא הזוהר בכבוד של מי שיש לו דיוקן המלך הקדוש, כלומר שיש לו צלם אלהים, כי זה השד נעשה אוהבו ושומר משאר המזיקים, וכל דא בגין ההוא רשימא דשמא קדישא דאתרשים בתרעיה וכל זה הוא בשביל הרשם של שם הקדוש שד"י הרשום במזונה שבפתחו.

"צאתך" תינח ניחא ומוכן שצריך שמירה בעת היציאה לדרך, כי כל הדרכים הם בחזקת סכנה, אלא מה שכתוב "ובאך מאי קא מיירי במה הכתוב מדבר, דהא מאן דעאל לביתיה לא מסתפי שהרי מי שנכנס לביתו אינו מתנרע עוד, ולמה צריך שמירה.

ומשיב אלא האי בר נש דשוי רשימא קדישא לביתיה אלא זה האדם ששם רשם הקדוש של המזונה בפתח ביתו, במלין דשמא עלאה בדרכים של שם העליון, רצונו לומר בפרשיות שבמזונה שהם כתובות בתורה שהיא שמא עלאה, כי כל התורה היא שמות הקדושים, האי אתנטיר מפלא זה האיש משמר מכל הזק ופחד, כי כד נפיק כשיוצא זה האדם מביתו,

וְלֹא דִי לִיּה לְכַר נָשׁ דְּאַתְנַטֵּר בְּבִיתִיהּ, אֲלֵא קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא
נְטִיר לִיּה פִד עֵייל וְכַד נְפִיק, דְּכַתִּיב יְהו"ה יִשְׁמֵר צֵאתְךָ
וּבֹאְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, זָכַאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא
דְּאַתִּי.

הַבּוֹטֵחַ בְּהַשִּׁי"ת לְבַד זּוֹכֵה לְקַבְּלַת בְּקִשּׁוֹתָיו וְלִהְשָׁמֵר
עַל יְדוֹ

פְּתַח וְאָמַר, (מַהֲלֵס קַמּוּ ה) אֲשֶׁרִי שְׂא"ל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שְׁכְרוּ עַל
יְהו"ה אֱלֹהֵי"ו, וְכִי א"ל יַעֲקֹב וְלֹא א"ל אֲבֵרְהֶם וְלֹא

מתוק מדבש

וְלֹא דִי לִיּה לְכַר נָשׁ דְּאַתְנַטֵּר וְחֲלָאִים וּמִמְקָרִים רַעִים, דְּכַתִּיב
בְּבִיתִיהּ וְלֹא דִי לוֹ לְאָדָם שְׁנַשְׁמַר בְּבִיתוֹ עַל דִּי מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה,
אֲלֵא קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא נְטִיר לִיּה פִד עֵייל וְכַד נְפִיק אֲלֵא הַקְדוּשׁ
בְּרִיף הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ בְּשִׁנְכְּנַס וּכְשִׁיזַצַּא, דְּהֵינּוּ הַקְדוּשׁ בְּרִיף הוּא
שׁוֹמְרוֹ בְּכָל עֵת מִכָּל מִינֵי פְגָעִים וְחֲלָאִים יִשְׁמֵר אוֹתוֹ רַק בְּבִיתוֹ אוֹ
בְּחוּץ, אֲלֵא הוּא יִשְׁמֵר אוֹתוֹ תָּמִיד, זָכַאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל בְּהַאי עֲלָמָא
וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מֵאָמַר "הַבּוֹטֵחַ בְּהַשִּׁי"ת לְבַד זּוֹכֵה לְקַבְּלַת בְּקִשּׁוֹתָיו וְלִהְשָׁמֵר
עַל יְדוֹ" כּוֹ יְבוּאֵר שְׁנֵיב מַעֲלַת הַבְּטָחוֹן הַחוּק בְּהַקְב"ה לְבַדוֹ, שְׁנוֹתָן לוֹ
כָּל מִבּוֹקְשׁוֹ זּוֹכֵה לְשִׁמְרָה עֲלוּנָה.

(מִקּוֹר הַמֵּאֲמָר צִוּה פֶּרַשׁ וּקְהֵל דְּף קַלַּח ע"א, וּצִיטוֹרִינוּ כִּכֵּן ח עמ' רַכֵּז-רַכֵּז)

פְּתַח וְאָמַר לְפָרֵשׁ מַה שְּׁפָתוֹב אֲשֶׁרִי וְלֹא א"ל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שְׁכְרוּ
שְׂא"ל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שְׁכְרוּ וְיִמְתְּרֵן אֲלֵא מַה שְּׁפָתוֹב א"ל יַעֲקֹב,
עַל יְהו"ה אֱלֹהֵי"ו, וְקִשָּׁה וְכִי

א"ל יצחק, אלא א"ל יעקב, בגין דיעקב לא אתרחיץ באבוהי
 ולא באמיה, פד ערק קמי אחוי ואזל יחידאי בלא ממונא,
 כמה דאת אמר (בראשית ל"א) פי במקלי עברתי את הירדן הזה,
 ואיהו אתרחיץ ביה בקדשא בריף הוא, דכתיב (ס"ט כ"ט) אם
 יהיה אלהים עמדי ושמרני וגו', וכלא שאיל מקמיה דקדשא
 בריף הוא, ויהב ליה.

מתוק מדבש

בגין דיעקב לא אתרחיץ באבוהי
 ולא באמיה לפי שיעקב לא בטח לא
 באביו ולא באמו, פד ערק קמי אחוי
 ואזל יחידאי בלא ממונא פשפפרח
 מלפני אחיו עשו והלף יחידאי בלא ממונא,
 כמה דאת אמר כמו שנאמר פי
 במקלי עברתי את הירדן הזה
 כפרוש רש"י לא היה עמי לא כסף
 ולא זהב ולא מקנה אלא מקלי לבדו,
 ואיהו אתרחיץ ביה בקדשא בריף
 הוא והוא בטח בהקדוש ברוף הוא
 שישמר אותו מעשו ולכן, דכתיב אם
 יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך
 הזה אשר אנכי הולך, וכלא שאיל
 מקמיה דקדשא בריף הוא וכל מה
 שהיה צריך היה מבקש מלפני הקדוש
 ברוף הוא כמו שנאמר ונתן לי לחם
 לאכל ובגד ללבש, ויהב ליה והקדוש
 ברוף הוא נתן לו די מחסורו, לכן כתוב
 אשרי שא"ל יעקב בעונו, לא ששאר
 האבות שמו בשר זרועם חס ושלום,
 אלא לפי שנתגלה בתורה מדה זו אצל
 יעקב שבא נסיון לידו בכרחו מפני
 עשו אחיו ובטח בהקדוש ברוף הוא
 לכן כתוב א"ל יעקב, ואין הכי נמי גם
 שאר האבות אם היה בא מעשה לידם
 ודאי שהיו בוטחים בהקדוש ברוף הוא
 פיעקב.

התשובה משברת תקף שרי האמות בגלות. והשכינה שומרת על ישראל

רבי שמעון פתח, (דברים כג טו) כי יהו"ה אלהי"ך מתהלך בקרב
מחנה להצילך וגו', כי יהו"ה אלהי"ך, דא שכינתא
דאשתכחת בהו בישראל, וכל שפן בגלותא, לאגנא עליהו תדירא
מכל סטרין, ומכל שאר עמין, דלא ישיצון להו לישראל.

דתניא, לא יכלין (דף עה ע"ב) שנאיהון דישראל לאבאשא להו,
עד דישראל מחלישין חילא דשכינתא, מקמי רב רבי

מתוק מדבש

מאמר "התשובה משברת תקף שרי האמות בגלות, והשכינה
שומרת על ישראל" בו יבואר ענין כח התשובה ותיקון הפגמים
בהשכינה הק' בגלות, שעל ידי זה זוכים לשמירה יתירה מתחת ידי
האומות להגן על ישראל מכל הצדדים.

(מקור המאמר זוהר פרשת אחרי דף עה ע"א-ע"ב, ונציאוינו כרך יא עמ' רמו-רמז)

רבי שמעון פתח לפרש מה שכתוב
כי יהו"ה אלהי"ך מתהלך
בקרב מחנה להצילך ולתת איביך
לפניך והיה מחנה קדוש, ומפרש כי
יהו"ה אלהי"ך, דא שכינתא
דאשתכחת בהו בישראל זו היא
השכינה שנמצאת ושוכנת על ישראל
ומושכת להם את שפע הברכות מלמעלה,
וכל שפן בגלותא וכל שפן פשהם
בגלות, כי כשישראל מפזרים תחת יד
האמות שהם בקלות, הם צריכים שמירה
יתרה שהשכינה תשמר עליהם ותכניע

את הקלפות, לאגנא עליהו תדירא
מכל סטרין להגן עליהם תמיד מכל
הצדדים של הסטרא אחרא, ומכל שאר
עמין דלא ישיצון להו לישראל
ומכל שאר העמים שלא יכלו את ישראל.

דתניא שלמדנו בבבוי"תא, לא יכלין (דף
עה ע"ב) שנאיהון דישראל
לאבאשא להו אין שנאיהם של ישראל
יכולים להרע להם, עד דישראל
מחלישין חילא דשכינתא מקמי
רב רבי ממנן דשאר עמין עד שישראל

ממנו דשאר עמיו, פדין יכלין להון שנאיהון דישראל ושלטין עלייהו, וגזרין עלייהו כמה גזירין בישין.

וכד אינון תייבין לקבלה, היא מתברת חילא ותוקפא דכל אינון ממנו רברבין, ותברת חילא ותוקפא דשנאיהון דישראל, ואתפרעא להו מפלא.

עסק התורה ממישיבה שמירה לכל העולם
פתח ואמר (סעלס כ ט) לדוד יהו"ה אויבי וישעי ממי אירא,

מתוק מדבש

בעונותיהם מחלישים את כח השכינה בפשיטה, היא מתברת חילא ותוקפא דכל אינון ממנו רברבין היא משברת את כח ותקף של כל אותם השרים הממנים על האמות, ותברת חילא ותוקפא דשנאיהון דישראל ומשברת את כח ותקף של שונאי ישראל בעולם הזה, ואתפרעא להו מפלא ונפרעת מהם מפל אשר הצרו לישראל, ואפלו שעונותינו גרמו צרותינו, אמנם הם שמחו לשברנו.

בעונותיהם מחלישים את כח השכינה מלפני שרי מעלה הממנים על שאר העמים, פדין יכלין להון שנאיהון דישראל ושלטין עלייהו או יכולים להם שונאיהם של ישראל ושלטים עליהם, וגזרין עלייהו כמה גזירין בישין וגזרין עליהם כמה גזרות רעות.

וכד אינון תייבין לקבלה וכשישראל שבים בתשובה כנגד מה שפגמו

מאמר "עסק התורה ממישיבה שמירה לכל העולם" מובא בו רב סגולת עסק התורה שגורמת שמירה עליונה לעוסקיה ומכניע את כל המויקים שבעולם, ועל ידי כך נפרסת השמירה לכל העולם.

(מקור המאמר מהר פישט וימי דף רמב ע"א-ב, ונציאונו כחן ד עמ' מלא)

פתח רבי אלעזר ואמר הקדים לפרש מה שכתוב לדוד יהו"ה אויבי וישעי

יהו"ה מעוז חיי ממי אֶפְחָד, כִּמָּה חֲבִיבִין אֵינוֹן מְלִין דְּאוֹרֵייתָא,
כִּמָּה חֲבִיבִין אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵייתָא קָמֵי קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא,
דְּכָל מֵאֵן דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא לֹא דְחִיל מִפְּגַעֵי עֲלֵמָא, נְטִיר
הוּא לְעֵילָא, נְטִיר הוּא לְתַתָּא, וְלֹא עוֹד אֱלָא (דף רמב ע"ב) דְּכַפִּית
לְכָל פְּגִיעֵי דְעֲלֵמָא, וְאַחִית לֹון לְעוֹמְקֵי דְתַהוּמָא רַבָּא.

הַנְּשָׁמֵר מִשְׁלִיטת יִצְרוּ הָרַע, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמְרוֹ
בְּכָל דְּרָכָיו

וְעַל דָּא אֵית לֵיה לְבַר נֶשׁ לְאַזְדַּהֲרָא מִגְּנִיה, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט

מתוק מדבש

מִמֵּי אֵירָא, יְהו"ה מְעוֹז חַיֵּי מִמֵּי
אֶפְחָד, וְאָמַר כִּמָּה חֲבִיבִין אֵינוֹן מְלִין
דְּאוֹרֵייתָא כִּמָּה חֲבִיבִים הֵם דְּכָרֵי הַתּוֹרָה,
וְגַם כִּמָּה חֲבִיבִין אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי
בְּאוֹרֵייתָא קָמֵי קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא
כִּמָּה חֲבִיבִים הֵם הַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְּכָל מֵאֵן דְּאֶשְׁתַּדַּל
בְּאוֹרֵייתָא לֹא דְחִיל מִפְּגַעֵי עֲלֵמָא
שְׁקַל מִי שְׁעוֹסַק בַּתּוֹרָה אֵינוֹ מְתִירָא מִפְּגַעֵי
הַעוֹלָם, נְטִיר הוּא לְעֵילָא כִּי נִשְׁמַרְת

נִשְׁמַתוּ בְּשִׁמְרָה עֲלִינוּנָה שְׁלֹא תַחְטָא,
נְטִיר הוּא לְתַתָּא וְנִשְׁמַר גַּם גּוֹפּוֹ לְמַטָּה
שְׁלֹא יִזַּק, וְזֶה שְׂאֵמַר ה' אוֹרֵי וְיִשְׁעֵי
לְנִשְׁמַתֵּי, ה' מְעוֹז חַיֵּי לְגוֹפֵי, וְלֹא עוֹד
וְלֹא רַק שְׂזוּכָה לְשִׁמְרַת עֲצֻמוֹ אֱלָא (דף
רמב ע"ב) דְּכַפִּית לְכָל פְּגִיעֵי דְעֲלֵמָא
וְאַחִית לֹון לְעוֹמְקֵי דְתַהוּמָא רַבָּא
אֱלָא שְׁהוּא קוֹשֵׁר וּמְכַנִּיעַ לְכָל מִדְּיָקֵי
הַעוֹלָם וּמְאִירֵם לְעַמְקֵי תְהוֹם הַגְּדוֹל,
וּבְזֶה עוֹשֶׂה שְׁמִירָה לְכָל הַעוֹלָם.

מֵאָמַר "הַנְּשָׁמֵר מִשְׁלִיטת יִצְרוּ הָרַע, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמְרוֹ
בְּכָל דְּרָכָיו" כּוּ יוֹבֵא עֲנִין הוֹדִירוֹת מִשְׁלִיטת הַיִּצֵר הָרַע עַל הָאָדָם,
שְׁהִישִׁית עוֹרוֹ וּמִשְׁכַּר כּוּ הַיִּצֵר הָרַע וְלֹא יַעֲזוּב אֶת הָאָדָם בִּידוֹ, וְנִשְׁמַר
בַּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל דְּרָכָיו, וּבַעוֹלָם הַבֵּא מֵהַמַּקְטָרִיגִים.

(מקור המאמר זהר פרשת וישלח דף קעט ע"א, וצפאוריטו כרך ג עמ' תרמ)

וְעַל דָּא אֵית לֵיה לְבַר נֶשׁ לְאַזְדַּהֲרָא מִגְּנִיה בְּגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט

עליה, וקדשא בריה הוא פדין נטיר ליה בכל ארחוי, דכתיב (משלי ג כג) אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף, (שם ד יט) בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תפשל, וכתיב (שם פסוק יח) וארח צדיקים פאור נגה הולך ואור עד נכון היום. אמר רבי יהודה, זכאין אינון ישראל דקדשא בריה הוא נטיר לון בעלמא דין ובעלמא דאתי, דכתיב (ישעיה ס כב) ועמך פלם צדיקים לעולם יירשו ארץ.

מתוק מדבש

זכון היום בשלמותו והוא תצות היום, רצונו לומר בכל עת ישפילו יותר לעמוד על דעת התורה (מזידים). אמר רבי יהודה, זכאין אינון ישראל דקדשא בריה הוא נטיר לון בעלמא דין אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא שומר אותם בעולם הזה מן היצר הרע שבכל יום ויום ויצה להחטיא את האדם, אלא שהקדוש ברוך הוא משבר כחו ולא יצנבנו בידו, ובעלמא דאתי ובעולם הבא ישמר אותם מדינה של גיהנם, ומתמקטרגים שלא יסטינו עליו, דכתיב ועליהם נאמר ועמך פלם צדיקים לעולם יירשו ארץ.

עליה על כן יש לו לאדם להזהר מן היצר הרע כדי שלא ישלט עליו, וקדשא בריה הוא פדין נטיר ליה בכל ארחוי ואז הקדוש ברוך הוא ישמר אותו בכל דרכיו, דכתיב אז כשתהיה נשמר במעשה ובמחשבה תלך לבטח דרכך, ורגלך לא תגוף לא תפה באבן נגף, וכתיב בלכתך לא יצר צעדך פרוש כשתלך לא יהיה צר מקום פסיעותיך, ואז ואם תרוץ לא תפשל פרוש שלא תפל, וכתיב וארח צדיקים הדרך שהצדיקים הולכים בו, פאור נגה הוא פאור היום המזהיר, הולך ואור עד נכון היום הולך ומאיר בכל פעם יותר עד אשר

התעוררות הרחמים על ישראל, והדין והנקם בשונאיהם
 כד אצטריך עלמא לרחמי, אתגלייא מזלא קדישא, וכל הני
 תקונין דבדיקנא יקירא דזעיר אנפין, בלהו רחמי משתפחי,
 וכד אצטריך לדינא מתחזייא דינא, וכדין עבדין נוקמין לשנאיהון
 דישראל לאינן דעקין להו.

מתוק מדבש

מאמר "התעוררות הרחמים על ישראל, והדין והנקם בשונאיהם"
 מפורש בו כי בעת הצורך מתעוררים רחמים עליונים ממקור גבוה ורם
 על ישראל הזקוקים לכך מפני דוחקיהם ולוחציהם, שידועו בדין עליון
 בנקמות ראויות על שציערו את ישראל בשנאתם.

(מקור המאמר צהר פרשת האזינו נאדרלא זוטא דף לזה ע"א, ובצילוינו כרך טו עמ'
 תקטז)

כד אצטריך עלמא לרחמי
 כשהעולם צריך להתעוררות
 רחמים, כדי לרחם על ישראל,
 אתגלייא מזלא קדישא מתגלה מזל
 הקדוש, והיינו השני מזלות דנוצר ונקה
 דבחינת הכתר העליון, ומאירים בדיקנא
 דבחינת המפארת [קדישא בריך הוא],
 וכל הני תקונין דבדיקנא יקירא
 דזעיר אנפין בלהו רחמי משתפחי
 ואז כל אלו התקונים של הדיקנא הקר
 של התפארת, אפלו בחינת הגבורות
 שבהם, כלם נמצאים בהתעוררות
 רחמים, וכד אצטריך לדינא וכשצריך
 לדון את שונאיהם של ישראל,
 מתחזייא דינא אז כל הדיקנא נראה
 ומתעורר בדין, וכדין עבדין נוקמין
 לשנאיהון דישראל לאינן דעקין
 להו ואז הם עושים נקמות בשנאי
 ישראל, לאותם המצעירים והדוחקים
 את ישראל.

כל שְׁעָרֵי הַרְקִיעִים נִפְתָּחִים בְּפָנַי הַמִּתְעוֹרָר בְּרִצּוֹן טוֹב לְפָנַי הַשִּׁי"ת

אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה בַּר שְׁלוֹם, מָאִי דְכָתִיב (מִלֵּים לט יג) שְׁמְעָה תְּפִלָּתִי יְהו"ה וְשׁוֹעֲתִי הַאֲזִינָה אֶל דְּמַעְתִּי אֶל תַּחֲרַשׁ כִּי גַר אֲנֹכִי עִמָּךְ, דְּוֹד מְלֻכָּא אָמַר דָּא, דְּאָמַר רַבִּי בּוּן בַּר חֲמָא, אָמַר דְּוֹד, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִיהוּ קְרִיב לְכָל אֵינּוֹן דְּקָרְאֵן לֵיהּ, פְּתַח וְאָמַר הָאֵי קָרָא (סו קמ"ה י"ג) קְרוֹב יְהו"ה לְכָל קָרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאַמַּת, דְּהָא כָּל אֵינּוֹן דְּקָרְאֵן בְּאַמַּת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קְרִיב לוֹן וּמְקַבֵּל לוֹן, וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבָא בְּעֵי.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

מֵאָמַר "כָּל שְׁעָרֵי הַרְקִיעִים נִפְתָּחִים בְּפָנַי הַמִּתְעוֹרָר בְּרִצּוֹן טוֹב לְפָנַי הַשִּׁי"ת" כּו מוֹבָא גּוּדֵל הַכַּח שֶׁל הַמִּתְעוֹרָר בְּרִצּוֹן טוֹב בְּלוּ לַהֲתַקְרַב לְיוֹצְרוֹ, וּדְבַר זֶה חָשׁוּב לְפָנַי הַשִּׁי"ת יוֹתֵר מְכַל הַקְּרִבּוּת שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִז קְרוֹב הוּא הַקְּב"ה לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בְּאַמַּת.

(מקור המאמר נוסח מ'ס ר"ע ו'ג, ונציאורינו כרך ג עמ' תמו-תמו)

אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה בַּר שְׁלוֹם, מָאִי דְכָתִיב שְׁמְעָה תְּפִלָּתִי יְהו"ה וְשׁוֹעֲתִי הַאֲזִינָה אֶל דְּמַעְתִּי אֶל תַּחֲרַשׁ כִּי גַר אֲנֹכִי עִמָּךְ, דְּוֹד מְלֻכָּא אָמַר דָּא דְּוֹד הַמְּלַךְ אָמַר תְּפִלָּה זוֹ, דְּאָמַר רַבִּי בּוּן בַּר חֲמָא, אָמַר דְּוֹד, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִיהוּ קְרִיב לְכָל אֵינּוֹן דְּקָרְאֵן לֵיהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קְרוֹב לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ אוֹתוֹ, פְּתַח דְּוֹד וְאָמַר הָאֵי קָרָא פְּסוּקֵי זֶה שֶׁל קְרוֹב יְהו"ה לְכָל קָרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאַמַּת, דְּהָא כָּל אֵינּוֹן דְּקָרְאֵן בְּאַמַּת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קְרוֹב לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאַמַּת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קְרִיב לוֹן וּמְקַבֵּל לוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קְרוֹב לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאַמַּת, אֶת תְּפִלָּתָם, וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבָא בְּעֵי וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צְרִיךְ אֶת לֵב הָאָדָם, שְׂאֵהֵב אוֹתוֹ כְּכֹל לְבוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּנִיטִים ו' ט) וְאֶהְבֶּתְ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל לְבַבְךָ.

וְרַעוּתָא דְּבַר נָשׁ, חָשִׁיב קַמִּיָּה מְפַל קְרַבְנִין וְעַלְוֹן דְּכָל עֲלָמָא,
 בִּיּוֹן דְּבַר נָשׁ שְׁוֵי רַעוּתִיָּה בַּתְּשׁוּבָה, לִית תְּרַעָא בְּכָל
 אֵינּוֹן רְקִיעִין דְּלָא פְּתַח (לְגַבְיָה).

בְּמִזְמוֹר אֲשָׁא עֵינֵי יֵשׁ חַמְשָׁה שְׁמוֹת הו"ה וְחֲמוֹשׁ שְׁמִירוֹת
 כָּל אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלוּ בְּאִרְיִיתָא, עַלִּיָּהּ פְּתִיב (מַסְלִיט קַבָּא ט) יַהוּ"ה
 יִשְׁמְרֵךְ מְפַל רַע, יִשְׁמַר אֶת נַפְשֵׁךְ, יַהוּ"ה יִשְׁמַר צַאתְךָ
 וּבּוֹאֵךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

מתוק מדבש

וְרַעוּתָא דְּבַר נָשׁ חָשִׁיב קַמִּיָּה מְפַל קְרַבְנִין וְעַלְוֹן דְּכָל
 עֲלָמָא וְרַצוֹן הַטּוֹב שֶׁל הָאָדָם חָשׁוּב
 לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹתֵר מְפַל
 הַקְּרַבְנֹת וְהַעוֹלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְהֵינּוּ
 בִּיּוֹן דְּבַר נָשׁ שְׁוֵי רַעוּתִיָּה

בַּתְּשׁוּבָה בִּיּוֹן שְׁהָאָדָם שֵׁם אֶת רַצוֹנוֹ
 לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, לִית תְּרַעָא בְּכָל
 אֵינּוֹן רְקִיעִין דְּלָא פְּתַח לְגַבְיָה
 אֵין שַׁעַר בְּכָל הַרְקִיעִים שְׁלֹא יִהְיֶה
 נִפְתָּח לְפָנָיו.

מֵאָמַר "בְּמִזְמוֹר אֲשָׁא עֵינֵי יֵשׁ חַמְשָׁה שְׁמוֹת הו"ה וְחֲמוֹשׁ
 שְׁמִירוֹת" בּו יוֹדֵגֵשׁ מַעֲלָתוֹ וְחַשִּׁיבְתוֹ שֶׁל הַמִּזְמוֹר, לְכֵן צְרִיךְ לֵאמֹר
 בַּהֲתַבּוֹנְנוֹת וְהַתְּעוֹרוֹת הַלֵּב, לַעֲוֹרֵר בְּכֵךְ אֵת הַח' שְׁמוֹת הַרַחֲמִים וְה'
 לַשּׁוֹנוֹת הַשְּׁמִירָה שֶׁבּו שֶׁהֵם כְּנֶגֶד חַמְשֵׁה הוֹמְשֵׁי תוֹרָה

(מקור המאמר זוהר פּרַשַׁת וּשְׁלַם דף קעח ע"ב, וּצְנִיאוּרֵינוּ כַךך ג עמ' תלד)

כָּל אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלוּ בְּאִרְיִיתָא צַאתְךָ וּבּוֹאֵךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 כָּל אוֹתָם הַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה נִקֵּט שִׁיר זֶה שֵׁישׁ בּו חַמְשֵׁה שְׁמוֹת
 עַלִּיָּהּ פְּתִיב ה' יִשְׁמְרֵךְ מְפַל הו"ה, וְחֲמוֹשׁ שְׁמִירוֹת, כְּנֶגֶד חַמְשֵׁה
 רַע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֵׁךְ ה' יִשְׁמַר חֲמֵשֵׁי תּוֹרָה.

הבא לטהר מתחברים שני מלאכים לשמרו בכל דרכיו
רבי יהודה פתח, (מסילס 65 יא) כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל
דרכיך [וכו'], ויצר הטוב אתי לבר נש מיומא דאתי
לאתדפאה, ואימתי אתי בר נש לאתדפאה, פד איהו בר תליסר
שנין, פדין אזדווג בר נש בתרווייהו, חד מימינא וחד משמאלא,
יצר טוב לימינא ויצר רע לשמאלא, ואלין אינון תרין מלאכין
ממש ממנן, ואינון משתפחין תדיר בהדיה דבר נש, אתי בר
נש לאתדפאה, ההוא יצר הרע אתפפיא קמיה, ושלטי ימינא

מתוק מדבש

מאמר "הבא לטהר מתחברים שני מלאכים לשמרו בכל דרכיו"
 יתחווור בו ענין שני המלאכים הממונים לשמור על האדם מכל דבר המזיק.

(מקור המאמר בזהר פרשת ושלח דף קסה ע"ג, ובגאוריוו כרך ג עמ' תלו-תלו)

רבי יהודה פתח לפרש מה שכתוב
כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל דרכיך [וכו'], ויצר הטוב
אתי לבר נש מיומא דאתי
לאתדפאה והיצר טוב בא אל האדם
מיום שבא להטהר בתשובה, ואימתי
אתי בר נש לאתדפאה ומתי בא
האדם להטהר, פד איהו בר תליסר
שנין פשענעשה בן שלש עשרה שנים
שאז נכנס האדם לחייב המצות, ואז
זוכה האדם לנשמה המקרבת את האדם
אל התשובה ומעוררת בו רוח טהרה
שיבוא לטהר, פדין אזדווג בר נש
בתרווייהו חד מימינא וחד

משמאלא אז מתחבר האדם עם שניהם
אחד מימינו ואחד משמאלו, ומפרש
יצר טוב לימינא ויצר רע
לשמאלא היצר טוב מימינו ויצר הרע
משמאלו, ואלין אינון תרין מלאכין
ממש ממנן ואלו הם שני מלאכים
ממש הממונים לשמור את האדם מכל
דבר המזיק, ואינון משתפחין תדיר
בהדיה דבר נש והם נמצאים תמיד
עם האדם, אתי בר נש לאתדפאה
ההוא יצר הרע אתפפיא קמיה
אם בא האדם להטהר בתשובה אז היצר
הרע נכנע לפני היצר טוב, ושלטי
ימינא על שמאלא ושלט יצר הטוב

על שְׂמאלָא, וְתַרוּוִייהוּ מְזִדְוִוגִין לְנִטְרָא לִיה לְכַר נֶשׁ בְּכַל אֲרַחוּי
 דְּהוּא עֵבִיד, הָדָא הוּא דְכְּתִיב פִּי מְלָאָכְיוּ יִצְוָה לָךְ לְשַׁמְרֵךְ בְּכַל
 דְּרַכִּיךְ.

**בְּשֵׁהֲשִׁכִּינָה שׁוֹרָה בְּאָדָם. הֲרַבָּה מִחֲנֻת מְלָאָכִים
 מְזִדְמָנִים עִמָּה וְהוּא מְקַף בְּשִׁמְרָה**

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, כְּתִיב (מְהִלַּס לֵאמֹר) חוֹנָה מְלָאָךְ יְהוּ"ה סְבִיב
 לִירְאִיו וַיִּחְלָצֵם, הָא אִוְקְמוּהָ, אָבֵל בְּאַתְרַךְ חַד כְּתִיב פִּי
 מְלָאָכְיוּ יִצְוָה לָךְ, מְלָאָכְיוּ סְגִיאִין, וְהִכָּא חַד, דְּכְּתִיב חוֹנָה מְלָאָךְ

מתוק מדבש

שְׂבִימִין עַל יִצְרַר הָרַע שְׂבִשְׂמָאֵל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב פִּי מְלָאָכְיוּ יִצְוָה
 וְתַרוּוִייהוּ מְזִדְוִוגִין לְנִטְרָא לִיה לְכַר נֶשׁ בְּכַל אֲרַחוּי דְּהוּא עֵבִיד
 לְשִׁמְרָה לָךְ לְשַׁמְרֵךְ בְּכַל דְּרַכִּיךְ מְלָאָכְיוּ מְשִׁמְעַ שְׁנֵי מְלָאָכִים וְהֵם יִצְרַר הַטּוֹב
 וַיִּשְׁנִיחֵם מִתַּחְבְּרִים בְּהַסְקָמָה אַחַת לְשִׁמּוֹר וַיִּצְרַר הָרַע, כִּי כְּשִׁמְגִבִּיר הָאָדָם אֶת הַטּוֹב
 עַל הָרַע, אֲזִי הָרַע בְּעַל פְּרָחוּ עוֹנָה אָמֵן. אֵת הָאָדָם בְּכַל דְּרַכִּיו שֶׁהוּא הוֹלֵךְ,

מְאָמַר "בְּשֵׁהֲשִׁכִּינָה שׁוֹרָה בְּאָדָם, הֲרַבָּה מִחֲנֻת מְלָאָכִים מְזִדְמָנִים
 עִמָּה וְהוּא מְקַף בְּשִׁמְרָה" בּו מְפּוֹרֶשׁ דְּבַר הַשְּׁמִירָה הַנִּמְשַׁכֶּת סְבִיב
 הָאִישׁ הִירָא מִהַשְׁכִּינָה, וְהַשְּׁכִינָה מְקִיפָה אוֹתוֹ מְכַל צַדִּיּוֹ סְבִיב, לְהַצִּילוֹ
 מְכַל פּוּגַע רַע.

(מקור המאמר מהר פרשת וישלח דף קסו ע"א, ונציאוהו כרך ג עמ' סג-סד)

פְּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר לְהִבִּיא רְאִיָּה פִּי מַה שְּׂכָתוֹב וַיִּשְׁלַח יִצְקָב
 מְלָאָכִים, הִינֵינוּ מְלָאָכִי מְרוֹם, כְּתִיב בְּאָתְרַךְ חַד כְּתִיב פִּי מְלָאָכְיוּ יִצְוָה
 חוֹנָה מְלָאָךְ הִי סְבִיב לִירְאִיו לָךְ, מְלָאָכְיוּ סְגִיאִין מְשִׁמְעַ הֲרַבָּה
 וַיִּחְלָצֵם, הָא אִוְקְמוּהָ פְּסוּקָא זֶה כְּבַר מְלָאָכִים, וְהִכָּא חַד וְכָאן נְאֻמַּר רַק

יהו"ה סביב ליראיו ויחלצם, אלא פי מלאכיו יצוה לך, אליו שאר מלאכיו, מלאך יהו"ה סביב דא שכנינתא, כמה דאת אמר (שמות ג. ט) וירא מלאך יהו"ה אליו בלבת אש מתוך הסנה, ובגין כך חונה מלאך יהו"ה סביב ליראיו, לאקפא ליה בכל סטרין, בגין לשזבא ליה, וכד שכנינתא שריא בגויה דבר נש, כמה משריין קדישין בלהו אודמנו לתמן.

מתוק מדבש

מלאך אחד דכתיב חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם, ומתוך אלא פי מלאכיו יצוה לך, אליו שאר מלאכיו אלו הם שאר מלאכים הנשלחים אל האדם לשמרו בכל דרכיו, ומה שכתוב מלאך ה' סביב, דא שכנינתא הנקראת מלאך ה' לפי שהיא באה בשליחות מלמעלה אל עולם המלאכים להציל את הצדיק מרעתו, והביא ראיה לזה כמה דאת אמר וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה ושם היתה השכינה שנגלתה אל משה, ובגין כך חונה מלאך ה' סביב ליראיו פרוש השכינה חונה סביב ליראיו לאקפא ליה בכל סטרין בגין לשזבא ליה להקיף אותו מכל צדדיו סביב כדי להצילו מכל פגע רע, וכד שכנינתא שריא בגויה דבר נש וכיותר כאשר השכינה שורה ממש בתוך האדם שהוא סוד מרפכה אליה, אז כמה משריין קדישין בלהו אודמנו לתמן הרבה מחנות מלאכים קדושים מזדמנים שם יחד עם השכינה.

בְּשֵׁהתַפְלָה עוֹלָה בְּכוֹנָה שְׁלֵמָה. כָּל הַמְקַטְרִגִּים בּוֹרְחִים מִמִּנְהָ

וְאִי צְלוֹתָא סְלָקָא שְׁלִימָא בְּעֵטוּפָא דְמַצְוָה, וְתַפְלִין עַל רִישָׁא
וְדְרוּעָא, אֲתָמַר בְּהוּ (דְנִלִּים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם
יְהוּ"ה נִקְרָא עֲלֵיךְ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ, שָׁם יְהוּ"ה, אוֹקְמוּהָ דְאִיְהִי
תַפְלִין דְרִישָׁא, וּמֵאֵן דְחֲזִי שָׁם יְהוּ"ה עַל רִישָׁא, בְּצְלוֹתָא דְאִיְהִי
(יְהוּ"ה) אֲדַנִּי, מִיָּד כְּלָהוֹן בְּרַחֲמֵי, הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים 65 ז)
יְפֹל מִצִּדָּךְ אֶלְף וְגוֹמֵר.

מתוק מדבש

מֵאֲמַר "בְּשֵׁהתַפְלָה עוֹלָה בְּכוֹנָה שְׁלֵמָה, כָּל הַמְקַטְרִגִּים בּוֹרְחִים
מִמִּנְהָ" כּוּ מוּבָא רַב מַעֲלַת הַתַּפְלָה בְּכוֹנָה שְׁלִימָה וּבַטְלוּת וְתַפְלִין, שֶׁבַחְחָה
לְהַבְרִיחַ אֶת הַמְקַטְרִגִּים וְהוּא עוֹלָה לְמַעֲלָה לְהַתְקַבֵּל בְּרַצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כּוּ.

(מקור המאמר צוהר פרשת צרעית דף ע"ג, וצנצואוינו כרך א עמ' 75-76)

וְאִי צְלוֹתָא סְלָקָא שְׁלִימָא דְרִישָׁא, וּמֵאֵן דְחֲזִי שָׁם יְהוּ"ה
בְּעֵטוּפָא דְמַצְוָה וְתַפְלִין עַל וּמִי מֵהַמְקַטְרִגִּים הָרוּאָה אֶת שָׁם הוּי"ה
רִישָׁא וְדְרוּעָא וְאֵם הַתַּפְלָה עוֹלָה בְּכוֹנָה שְׁלֵמָה וְגַם מִתְפַּלֵּל כְּשֶׁהוּא מְעַשֵּׂךְ
בְּטְלוּת וּמְעַשֵּׂךְ בְּתַפְלִין, אֲתָמַר בְּהוּ הַשְׁכִּינָה שֶׁהִיא סוּד שָׁם אֲדַנִּי, וְלֹא
וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהוּ"ה יִתְנַבֵּא, מִיָּד כְּלָהוֹן בְּרַחֲמֵי כָּל
נִקְרָא עֲלֵיךְ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ וּמִפְרֵשׁ מַה הַמְקַטְרִגִּים בּוֹרְחִים מִמֶּנּוּ וְאִינִם כְּלוּמִים
שְׁפָתוֹב שָׁם יְהוּ"ה, אוֹקְמוּהָ בְּמַסְכַּת לְקַטְרֵג עַל תַּפְלָתוֹ, הָדָא הוּא דְכְתִיב
בְּרַכּוֹת (דף ו עמוד ב), דְאִיְהִי תַפְלִין יְפֹל מִצִּדָּךְ אֶלְף וְגוֹמֵר.

**הכל פיהם של תינוקות של בית רבן ממושיך את
כח השמירה מהקדוש ברוך הוא**

ותאנא אין העולם מתקיים אלא בהכל פיהם של תינוקות של בית רבן שלא חטאו, שלא חטאו ממש, (וקלא) והכל אתעביד ברוחא ומיא, וכל מה דאתעביד בעלמא בהכל אתעביד, ורוא (דמלה) דהאי הכל של תינוקות, אתעביד קלא ואתפשט בעלמא ואינון נטורי עלמא ונטורי קרתא הדא הוא דכתיב (מלאים קכו ב) אם יהו"ה לא ישמר עיר וגו'.

מתוק מדבש

מאמר "הכל פיהם של תינוקות של בית רבן ממושיך את כח השמירה מהקדוש ברוך הוא" בו יתחוויר גודל מעלת הכל פיהן של תשב"ר שבוה נמשך כח ההשגחה מלמעלה למטה בעולם הגשמי, והם הם שומרי העולם ושומרי העיר.

(מקור המאמר ספר פרשת נא דף לט ע"א, ונצאורינו כרך ה עמ' מיט)

ותאנא אין העולם מתקיים אלא בהכל פיהם של תינוקות של בית רבן שלא חטאו ודהיינו שלא חטאו ממש שלא טעמו טעם חטא אפלו בשוגג, ולא כמו שיש מפרשים שחטאם לא נחשב לחטא לפי שאינם בני עשין, וקלא והכל אתעביד ברוחא ומיא וקול והכל נעשים על ידי הרוח והמים, רוח הוא סוד בחינת הקב"ה והמים סוד החסד, שפן ההכל היוצא מן הפה הוא רוח חם ולח, וקנגרו למעלה וכל מה דאתעביד בעלמא בהכל אתעביד כל הנהגה הנעשית בעולם הכל נעשה על ידי הכל של השכינה הפוללת חסד גבורה ותפארת, שפנגדם הם, רוח, אש, ומים שמהם נעשה ההכל, ורוא דהאי הכל של תינוקות אתעביד קלא ואתפשט בעלמא וסוד של זה ההכל של התינוקות נעשה ממנו קול ומתפשט בעולם, ואינון נטורי עלמא ונטורי קרתא והם שומרי העולם ושומרי העיר, לפי שבהכל פיהם מושכים כח ההשגחה מלמעלה למטה לעולם הגשמי, הדא הוא דכתיב אם יהו"ה לא ישמר עיר וגו' בכח הכל פיהם של התינוקות ששמשיכים כח השמירה מהקדוש ברוך הוא, אז שוא שקד שומר.

בְּשֵׁהָאֲמוֹת מִצְרַיִם לְיִשְׂרָאֵל. בָּאָה הַיְשׁוּעָה עִ"י הַשְּׂכִינָה

רְבִי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר, (מסו ס א) טוֹב ה' לְמַעוֹז בְּיוֹם צָרָה וַיִּדַע חֲסִי בּוֹ, זָכָאָה חוּלְקִיָּה דְּבַר נֶשׁ דְּאַתְתַּקַּף בֵּיהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא, בְּגִין דְּתוּקְפָא דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא אִיהוּ תוּקְפָא, וְאוּקְמוּה טוֹב ה', כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (מסלס קמה ט) טוֹב יְהו"ה לְכָל, לְמַעוֹז, דָּא הוּא תוּקְפָא דְאִית בֵּיהּ יְשׁוּעוֹת, דְכָתִיב (סס כמ כ)

מתוק מדבש

מְאָמַר "בְּשֵׁהָאֲמוֹת מִצְרַיִם לְיִשְׂרָאֵל, בָּאָה הַיְשׁוּעָה עִ"י הַשְּׂכִינָה" יתפרש בו ענין ההתחזקות בהקב"ה ע"י לימוד התורה והכח שמקבלים אז ישראל מלמעלה, וכמו כן המשכת הישועה לישראל ממצרם ע"י האומות, כאשר השכינה תתחזק ותביא ישועתם.

(מקור המאמר זהו פרשת וישלח דף קעד ע"א-ע"ב, ונציאורינו כן ג עמ' תקפט)

רְבִי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר מְקַדִּים לְפָרֵשׁ תְּחַלְּלָהּ מִה שְּׂכֵתוֹב טוֹב ה' לְמַעוֹז בְּיוֹם צָרָה וַיִּדַע חֲסִי בּוֹ וְאָמַר זָכָאָה חוּלְקִיָּה דְּבַר נֶשׁ דְּאַתְתַּקַּף בֵּיהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא אִשְׁרֵי חֻלְקוֹ שֶׁל הָאִישׁ שְׂמַתְחִזֵּק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא עַל יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה כְּדִלְקַפֵּן, בְּגִין דְּתוּקְפָא דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא אִיהוּ תוּקְפָא כִּי חֻקּוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא הוּא חֻקַּי שֶׁאֵי לְסִמּוּף עָלָיו כִּי אֵין חֻקּוֹ תְלוּי בּוֹלְתוֹ, מִה שְׂאֵין כֵּן חֻקֵּם שֶׁל בְּנֵי אָדָם אֵינוֹ חֻקַּי כִּי אֵין לָהֶם חֻקַּי מְעַצְמָם אֲלָא מִה שְּׂמְקַבְּלִים

מִלְמַעְלָה, וְאוּקְמוּהּ כְּבַר פְּרָשׁוּ מִה שְּׂכֵתוֹב טוֹב ה' הֵינֵנו כְּמָה דְאַתְּ אָמַר טוֹב יְהו"ה לְכָל הֵינֵנו בְּחִינַת הַקַּב"ה הוּא טוֹב, לְפִי שְׂמַשְׁפִּיעַ טוֹבוֹתָיו וְחֻסְדָּיו לְיִסּוּד הַנִּקְרָא כָּל, לְמַעוֹז שֶׁהוּא יִשְׁפִיעַ לְהַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת מְעוֹז, וְאֵז יִתְיַחַד קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְשְׂכִינְתִּיהּ, וְעַל יְדֵי זֶה תְּבוּא יְשׁוּעַתְּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְזֶה שְׂאָמַר דָּא הוּא תוּקְפָא דְאִית בֵּיהּ יְשׁוּעוֹת הַשְּׂכִינָה הִיא חֻקַּי לְיִשְׂרָאֵל כִּי יֵשׁ בָּהּ יְשׁוּעוֹת, דְכָתִיב וּמַעוֹז (דף קעד עמוד ב) יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא הוּא מְעוֹז

ומעוז (דף קעד ע"ב) ישועות משיחו הוא, ביום צרה, ביוםא דעקו דעקין שאר עמין לישראל.

הקדוש ברוך הוא יגן על ימינם של ישראל לעשות
בה חיל

לבתר דא מה פתיב (איוז למ יג) לאחוז בכנפות הארץ וגו' וישיצי
לבני ישמעאל מינה, ויתבר כל חילין דלעילא, ולא
ישתאר חילא לעילא על עמא דעלמא, אלא חילא דישראל
בלחודוי, הדא הוא דכתיב (סהלס קכא ה) יהו"ה צלף על יד ימינה,

מתוק מדבש

ישועות לישראל על ידי השכינה עמין לישראל ביום צרה כשאר
הנקראת משיח, והיינו ביום צרה עמים מצרים לישראל אז על ידי השכינה
פרושו ביוםא דעקו דעקין שאר תבא הישועה.

מאמר "הקדוש ברוך הוא יגן על ימינם של ישראל לעשות בה
חיל" יבואר בו ענין השמדת בני ישמעאל מן הארץ, ושכירת כחם של
שרי האומות העליונים, והגנת השי"ת על ישראל וישאר כחם לבד שהוא
הקב"ה.

(מקור המאמר פטר פטרס ואלא דף לב ע"א, וצנאוריכו כרך ה עמ' סג-סג)

לבתר דא מה פתיב לאחר כן פתיב
לאחוז בכנפות הארץ וינערו
רשעים ממנה, דהיינו וישיצי לבני
ישמעאל מינה וישמיד את בני
ישמעאל ממנה, ויתבר כל חילין
דלעילא וישבר כל כחות של שרי
האומות של מעלה, ולא ישתאר חילא

לעילא על עמא דעלמא ולא ישאר
כח לשום שר של מעלה על איזה עם
שבעולם, אלא חילא דישראל
בלחודוי אלא כחם של ישראל לבדם
שהוא הקדוש ברוך הוא, הדא הוא
דכתיב יהו"ה צלף על יד ימינה
הקדוש ברוך הוא יגן על ימינם של ישראל

בגין דשְׁמָא קדישא בימינא, ואורייתא בימינא, ועל דא בימינא תליא פלא, ותנינן דבעי לזקפא ימינא על שמאלא, כמא דאוקמוה דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו.

ובזמנא דאתי (תהלים י ס) הושיעה מינך וענני, ובההוא זמנא כתיב (פסיה ג ט) כי אז אהפוך אל עמים שפה ברוה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד, וכתיב (זכריה יד ט) ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד.

מתוק מדבש

שכתוב הושיעה מינך וענני פרוש שהקדוש ברוך הוא יושע את ימינו כביכול שהחזירה אחר בעת החרבן כמו שכתוב (מלכה ג א) השיב אחר ימינו, ובההוא זמנא כתיב ועל אותו הזמן כתוב כי אז אהפוך אל עמים שיבדו שפה ברוה בלשון הקדש, ואחדות הלשון תהיה סבה שיתאחדו באמונה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד ויבדעה אחת, וכתיב וקהי' למלך על כל הארץ כי כל האמות יקבלוהו לאלוה ויאמינו בו, ביום ההוא יהיה יהוה אחד ולא יעבדו עוד לעבודה זרה אף בשתוף, ושמו אחד כי לא יזכר עוד שם אלוה אחר כי אם שמו של הקדוש ברוך הוא לבדו.

לעשות בה חיל, וטעם הדבר בגין דשְׁמָא קדישא בימינא לפי ששם הקדוש הוא בימין שהוא סוד השכינה אשר תקונה בחדסד שבימין, ואורייתא בימינא והתורה שהוא סוד בחינת קדשא בריך הוא גם כן בגינו בחדסד שבימין, ועל דא בימינא תליא פלא ועל כן הכל תלוי בימין, ותנינן דבעי לזקפא ימינא על שמאלא ולמדנו שצריך לזקוף את יד ימין על יד שמאל, כמא דאוקמוה כמו שפרשו הטעם מפני כבוד ה' השורה על הימין, וראיה שהתורה היא בימין דכתיב מימינו אש דת למו פרוש שהתורה נתנה מימינו של הקדוש ברוך הוא.

ובזמנא דאתי ולעתיד לבא יתקיים מה

המקנים מצות התורה. השכינה עמו לפדותו מכל צרה פתח ואמר, המלאך הגואל אותי מכל רע, האי קרא אית לאסתפלא ביה, (ס"א ר"ג דהא כתיב) הגואל, אשר גאל מבעי ליה, מאי הגואל, בגין דהוא משתפח תדיר לגבי בני נשא, ולא אעדי מבר נש זכאה לעלמין.

תא חזי המלאך הגואל אותי, דא שכינתא דאזיל עמיה דבר נש תדיר, ולא אעדי מניה פד בר נש נטיר פקודי אורייתא, ועל דא יזדהר בר נש דלא יפוק יחידאי בארחא, מאי יחידאי,

מתוק מדבש

מאמר "המקנים מצות התורה, השכינה עמו לפדותו מכל צרה" מפורש בו ענין השראת השכינה על השומר ומקיים מצות התורה הנוכח להנצל ולהגאל תמיד מכל צרה.

(מקור המאמר ספר פרשת ויחי דף רל ע"ט, וצמ"א ריטו כרך ד עמ' תקמ-תקמא)

פתח רבי יהודה ואמר לפרש מה שכתוב המלאך הגואל אותי מכל רע, האי קרא אית לאסתפלא ביה בפסוק זה יש מה לעין, למה כתוב הגואל לשון הוה, אשר גאל מבעי ליה פי כבר הרבה פעמים שגאל אותו מעשו ומלכון, מאי הגואל כלשון הוה הרי עתה לא היה בצרה שיצטרך לגואל, ומתרג' שנקרא תמיד בשם מלאך הגואל, בגין דהוא משתפח תדיר לגבי בני נשא ולא אעדי מבר נש זכאה לעלמין לפי שמלאך הגואל מצוי תמיד אצל בני אדם הראויים להשראת השכינה ומוכן לגאלם תמיד מכל צרה ואינו סר מאדם צדיק לעולם. ומפרש תא חזי, המלאך הגואל אותי, דא שכינתא דאזיל עמיה דבר נש תדיר זו היא השכינה שהולכת תמיד עם האדם ולא אעדי מניה פד בר נש נטיר פקודי אורייתא ואינה מסתלקת ממנו כשאדם שומר ומקיים מצות התורה, ועל דא יזדהר בר נש דלא יפוק יחידאי בארחא ועל פן יזהר האדם

דִּיזְדַּהֵר בַּר נֶשׁ לְמִטֵּר פְּקוּדֵי דְאוּרֵייתָא בְּגִין דְּלֹא תַעֲדֵי מַגִּינָה
שְׂכִינְתָא וַיִּצְטַרֵּף לְמִיזַל יְחִידָאֵי בְּלֹא זְוּגָא דְשְׂכִינְתָא [וּכְרִי].
מַה כְּתִיב בְּיַעֲקֹב, (בְּרֵאשִׁית כח יט) אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי, דָּא זְוּגָא
דְשְׂכִינְתָא, וְשִׁמְרָנִי בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, לְמַפְרֵק לִי מִכָּלֵא.

אָמַר שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: שׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה וּמִיָּד תִּנְאַלּוּ

אָמַר שׁוֹמֵר אֶתָּא בְּקָר וְגַם לִילָה, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, אֶתָּא בְּקָר, הַבְּאֵתִי וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן הַגְּלוּת,
וְלֹא זְכִיתֶם לְהִיּוֹת בְּבִקְרָה. וְגַם לִילָה, הַבְּאֵתִי לָכֶם הַלַּיְלָה, וְהֶאֱפֵלְתִי

מתוק מדבש

שְׁלֹא יֵצֵא יְחִידֵי בְּדֶרֶךְ, מֵאֵי יְחִידָאֵי
מַה הַפְּנִינָה יְחִידֵי, דִּיזְדַּהֵר בַּר נֶשׁ
לְמִטֵּר פְּקוּדֵי דְאוּרֵייתָא שְׂיִזְהֵר
הָאָדָם לְשׁוֹמֵר מִצּוֹת הַתּוֹרָה, בְּגִין דְּלֹא
תַעֲדֵי מַגִּינָה שְׂכִינְתָא וַיִּצְטַרֵּף לְמִיזַל
יְחִידָאֵי בְּלֹא זְוּגָא דְשְׂכִינְתָא כְּדֵי
שְׁלֹא תִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ הַשְּׂכִינָה וְאִזְ יִצְטַרֵּף
לְלַכֵּת יְחִידֵי בְּלֹא חַבּוּר הַשְּׂכִינָה [וּכְרִי].
מַה כְּתִיב בְּיַעֲקֹב שֶׁהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים
עִמָּדִי, דָּא זְוּגָא דְשְׂכִינְתָא פְּרוּשׁ
שְׂאֵם הַשְּׂכִינָה תִתְחַבֵּר עִמִּי, וְשִׁמְרָנִי
בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, לְמַפְרֵק לִי מִכָּלֵא
לְפָדוֹת אוֹתִי מִכָּל צָרָה.

מֵאָמַר "אָמַר שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: שׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה וּמִיָּד תִּנְאַלּוּ" מוֹפִיעַ

בו המאמר הידוע שְׂקֵץ הַגְּאוּלָּה תְּלוּי בְּתִשׁוּבָה, שְׁנֵאמַר הַיּוֹם - תִּנְאַלוּ -
אִם בְּקוּלוֹ שֶׁל הַשִּׁי"ת - תִּשְׁמַעֵנוּ.

(מְקוּר הַמֵּאמֵר בְּזֶהר חֲדַשׁ פְּרַשְׁתַּי בְּרֵאשִׁית דף יב ע"א, וּבִצְלוּרֵינוּ כִּכּוּן 6 עמ' קפו-קפט)

אָמַר שׁוֹמֵר אֶתָּא בְּקָר וְגַם לִילָה,
אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁהוּא שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, אֶתָּא בְּקָר
רְצוּנוֹ לומר הַבְּאֵתִי וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מִן הַגְּלוּת הַקְּדוּמָת, וְלֹא זְכִיתֶם
לְהִיּוֹת בְּבִקְרָה הַיְיָנוּ לְהַשְׂאֵר בְּבַחֲנֵינָת
בְּקָר. וְגַם לִילָה פְּרוּשׁוֹ הַבְּאֵתִי לָכֶם
הַלַּיְלָה שְׁהוּא גְלוּת אָדוּם, וְהֶאֱפֵלְתִי

אֲתֶכֶם בְּבוֹר הַגְּלוֹת הַזֶּה שֶׁהוּא פְּלִילָה, אִם תִּבְעִיּוֹן בְּעִיּוֹ, אִם אֲתֶם מִבְּקָשִׁים לְדַעַת קִץ גְּאוּלְתְּכֶם אִימְתִי תִהְיֶה, וְאִימְתִי תִבּוֹאוּ לְאַרְצְכֶם, שׁוּבוּ אִתִּי, שׁוּבוּ בַתְּשׁוּבָה וּמִיד אִתִּי. כִּי הֵא דָאֲמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִין קִץ הַגְּלוֹת נִתְּלָה אֲלָא בַתְּשׁוּבָה, שְׁנַאֲמַר (תהלים 118) הַיּוֹם אִם (דף יב ע"ב) בְּקוּלוֹ תִשְׁמְעוּ.

מתוק מדבש

(בהגהת פמנ 72 פמנ, טעמין להיום "והגמלי")
 אֲתֶכֶם בְּבוֹר הַגְּלוֹת הַזֶּה שֶׁהוּא פְּלִילָה שְׁקִשָּׁה פְּחֻשְׁכוֹת הַלֵּילָה, אִם תִּבְעִיּוֹן בְּעִיּוֹ רְצוּנוֹ לומר אֲתֶם מִבְּקָשִׁים לְדַעַת קִץ גְּאוּלְתְּכֶם אִימְתִי תִהְיֶה, וְאִימְתִי תִבּוֹאוּ לְאַרְצְכֶם, שׁוּבוּ אִתִּי, שׁוּבוּ בַתְּשׁוּבָה וּמִיד אִתִּי, כִּי הֵא דָאֲמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִין קִץ הַגְּלוֹת נִתְּלָה אֲלָא בַתְּשׁוּבָה, שְׁנַאֲמַר הַיּוֹם אִם (דף יב ע"ב) בְּקוּלוֹ תִשְׁמְעוּ.

סגולה נפלאה מהארז"ל

(שו"ע הארז"ל בסופו)

לומר בשעת צרה י"ב פעמים מזמור יעקב ולכוין בשילוב ג' שמות אלה"ה יה"ה אר"י (העולים יב"ק), כוה, א"א ה"ה"ל וי"ג ה"ה"י, ויכוין בכל פעם אות אחת משמות אלו (סנסן ליאיר מהחיד"א ז"ל)

ואחר כך יאמר יהי רצון בכונה גדולה

יהי רצון מלפניך יהוה ^{יהוה} אלהינו ^{אלהינו} אלהינו ^{אלהינו} ואלהינו ^{אלהינו}

אבותינו אביר יעקב קדוש ישראל, שתשים ^{תתן}

עלינו משמר ששים גבורים מסביב וחר"ב פיפות (גימטריא

ר"ו) בידנו לעשות נקמה בשונאינו, וכשם שענית ליעקב

אבינו עליו השלום בבית אל כשאמר ואעשה שם מזבח

לאל הענה אתי ביום צרתי, וכך היה הוד המלך עליו

השלום מתפלל פשהיה יואב במלחמה יענה יהוה ^{יהוה}

ביום צרה ישגבר שם אלהינו ^{אלהינו} יעקב, הוא

השם שאמר יעקב לאל הענה אתי ביום צרתי, בשם הנה

אקרא אלקי (אהיה יהוה) ^{יהוה} אלהינו ^{אלהינו} אר"י ^{אר"י}) יענינו

ביום קראנו, וזכות שמות היוצאים מן המזמור הנה ונקודותיו

ותבותיו ואותיותיו וטעמיו יגן עלינו להכרית כל החולאים

והקוצים (פרוש סמטאים והפסקים) הסובבים את השישינה העליונה.

רבונו של עולם פדה את בני יעקב מחמה ואף, והפך

תפר כל הקמים עלינו בחרון אף, רחום ורחמן יהי

גגד עיניך צרותינו וראה בענינו וריבה ריבנו, וידעו כל הגוים

כי אתה קדוש ישראל, זכר נא פניך עניים ואביונים מצפים

לישועתך כל הימים, אבינו ש בשמים צדיק אתה וחסיד

אתה וכל מעשיך באמונה, יגולו רחמיך על פניך כי צמאים

אֲנַחְנוּ לְרוּחֵיךָ, וְזָכוּר לָנוּ מַה שֶׁצִּוִּיתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה
 כִּי יְמוֹף אֲחוּיָךְ וּמִטָּה יָדוֹ וְהַחֲזִיקֵת בּוֹ, וְאֲנַחְנוּ בְּצִיָּרָה יְלִיָּדִי
 שֶׁשֵׁשֶׁיָּעֹף רֹחַם עָלֵינוּ כָּרַב רוּחֵיךָ, שֶׁמִּנְחָנוּ כִּימוֹת עֲצִיבָנוּ, וְחִי
 וְקִיָּם תַּעֲשֶׂה לָנוּ גְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּשֵׁם יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} וְהַחֲזִיקֵת בּוֹ, וְאֲנַחְנוּ בְּצִיָּרָה יְלִיָּדִי
 אֲבָאוֹת לְנַחֵל בּוֹ אוֹיְבֵיךָ, וּבְשֵׁם אֱלֹהִים ^{תִּשְׁמַר הַמִּצְוֹת הַשְּׁלֵמֹת} אֲבָאוֹת
 לְהַצִּיל בּוֹ יְדֵיךָ, וּבְשֵׁם אֵל שְׁדֵי צְדִיק יִסּוּד עוֹלָם לְשֹׁמֵר
 בּוֹ צְדִיקִים יִרְאִי שְׁמֶךָ, בְּשֵׁם אֱהִיָּה פֶתֶר רֹאשְׁךָ, בְּשֵׁם
 יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} תִּפְאַרְתְּךָ, וּבְשֵׁם אֱדֹנָי ^{הַיֵּכֶל קֹדֶשְׁךָ} הַיֵּכֶל קֹדֶשְׁךָ,
 כִּי רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ לְשׁוֹתָנוּ, מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן תִּסְעֲרָנוּ, בְּיָוִם
 עָרָה תִּשְׁעָבָנוּ.

לְמַעַן קֹדֶשֶׁת שְׁמֶךָ וּקְדוּשַׁת אוֹתֵינוּתֵיךָ, לְמַעַן אֱדֹנָי ^{הוֹשִׁיעֵנוּ} הוֹשִׁיעֵנוּ,
 וּלְמַעַן יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ, זָרָא שְׁמֶךָ שְׁמֵרֵנוּ, וּלְמַעַן
 אֱהִיָּה רוּחֵיךָ בְּמִוּרִים גּוֹאֲלֵינוּ, עֲמֹד מִכְסָּא דִּין וְשֵׁב עַל
 כִּסֵּא רוּחֵיךָ, פִּתּוּחַ לָנוּ שְׁעָרֵי שָׁמַיִם לְעֹלֹת תְּפִלּוֹת הַיּוֹפְקִי
 דְּלִתֵּיךָ, כִּי לָךְ עֲמֹד יִשְׂרָאֵל מְקוּיָם לִישׁוּעָתְךָ סְלָה, יִשְׂרָאֵל
 רֹאשִׁית תְּבוּאָתְךָ, מִקְבָּלִים אֲבוֹנֵתְךָ וְתוֹרָתְךָ, אֵל שְׁדֵי הַצִּיָּבָנוּ
 מִכָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ, וְתִתְנֵנוּ לָנוּ וְלֹאֲסֹד וּלְרוּחֵיךָ בְּעִיָּדֵיךָ
 וּבְעִיָּדֵי כָל רוּאֵינוּ, לְהַמְצִיא מִרְגָּע לְפִשְׁעֵנוּ, רוּעָה נְאֻמָּן מִהֲרָה
 יָבֵא וְיִגְאֹלֵנוּ בְּכוֹחַ יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ, וְתִכְוֶנָּן בֵּית מִקְדָּשֵׁינוּ וְתִפְאַרְתְּנוּ,
 וְתִשְׁרָה שְׁכִינָתְךָ בְּעִיָּדֵינוּ, כִּי בְּאוֹר פְּצִיָּרָה וְזִיּוּם לָנוּ, (גִּימְטְרִיא
 אֱהִיָּה יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ, אֱהִיָּה), אֲמֵן סְלָה.

תפילה להצלחה מרבנו תם זיע"א

תפילה זו קבלה מרבנו תם, האומרה בכל יום אני ערב בדבר שלא יארע לו שום פגע
רע כל אותו היום ויצליח בכל דרכיו (יוסף אומץ סי' תפד)

בְּבִקְשָׁה מִכֶּם מִיִּכְאֵל וְגַבְרִיאֵל וִירְפָאֵל. שְׁתַּעֲמְדוּ בַתְּפִלָּה
בְּבִקְשָׁה וּבַתְּחֻנּוֹתַיִם. לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׂאֲצִלֵּנוּ בְּכָל הַדְּרָכִים וּבְכָל מְקוֹם שְׂאֲנִי
הַיּוֹקֵף. הֵן מִסַּסְטִים שֶׁלֹּא יִזְקֻנוּ. הֵן מִשְׁדִּיזִן. הֵן מִמְלִיכִין.
הֵן מֵאִישׁ וְאִשָּׁה מִכָּל דְּבַר רָע. הֵן מִזֶּרֶם וְדַבָּר. הֵן מִרְעֵב
הֵן מִכָּל פְּרַעֲזוּת הַהוֹלְכִים וְנֹאֲמִים לַעֲוֹנָם. מִן הַכֹּל יִצְלֵנִי
יְהוָהּ: יֵאָדָוּנוּ: אֱלֹהֵינוּ: אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִשְׁלַטוּ בֵּי.
לֹא בְגַפְנֵי וְלֹא בְמַאֲדֵי וְלֹא בְזָרְעֵי:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָהּ: יֵאָדָוּנוּ: אֱלֹהֵינוּ: אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאֱלֹהֵי
שְׁתַּשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי וּבִקְשֹׁתַי. יְהוָהּ: יֵאָדָוּנוּ: אֱלֹהֵינוּ: אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לְעַמּוֹ. מִשְׁעָב לָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה יִקָּבַל סְלִיחָה: יְהוָהּ: יֵאָדָוּנוּ:
עַבְדוֹת. אֱשֵׁרֵי אָדָם בְּטוֹחַ בָּרָךְ: יְהוָהּ: יֵאָדָוּנוּ: אֱלֹהֵינוּ: אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הַוֹשִׁיעָה. הַמְּקַרֵּף יַעֲזֹנֵנוּ בְּיוֹם קָרָאֵנוּ:

ג"פ הַמְּלַאֲךָ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל־רַע יְבַרֵךְ אֶת הַנְּעֻרִים וְיִקְרָא בְּהֵם
שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבֹתָהֶם וְיַצְלִיחֵם וְיַצְלִיחֵם לְרַב בְּקָרֵב
הָאָרֶץ:

ז"פ לִישְׁוֹעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָהּ: יֵאָדָוּנוּ: אֱלֹהֵינוּ: אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְפָרְקֶיךָ סִבְרִית
יְהוָהּ: יֵאָדָוּנוּ: אֱלֹהֵינוּ: אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
ז"פ גָּד גְּדוּד יְגִדְנֵנוּ. וְהוּא יְגַד עָקֵב:

כָּף אֲצִלֵּנוּ בְּדַרְכֵי כְמוֹ שְׁעֵשֶׂה יְהוֹשִׁעַ בְּעַבְרוֹ הַיַּרְדֵּן עִם
יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה עִם הַכְּנַעֲנִי וְשָׁב בְּשָׁלוֹם לְאֶרְצוֹ:

סגולה גדולה

מבעל מתוק מדבש זצוק"ל

לזיווג הגון, לזרע של קיימא, לפרנסה, להצלחה,
לרפואה, להנצל ממחלות וגזירות רעות

לומר

פרק י"ג בתהילים
13 פעמים 13 ימים

13X13X13

לְמַנְצֵחוֹ מִזְמוֹר לְדָוִד: עַד-אֲנִי יְהוָה אֱהִי יִשְׁחַדּוּנִי אֱדַוּת הַחַלָּה
תִּשְׁכַּחַנִּי נַצְחִי, עַד-אֲנִי | תִּסְתִּיר אֶת-פְּלִי
מִמֶּנִּי: עַד-אֲנִי אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי, יָגוֹן בְּלִבִּי
יִמָּם, עַד-אֲנִי | יָרוּם אִיבֵי עַלִּי: הַבִּיטָה עֲלֵנִי יְהוָה
יִשְׁחַדּוּנִי אֱדַוּת הַחַלָּה אֱדַוּת הַחַלָּה אֱדַוּת הַחַלָּה
הַמְּוֹת: פֶּן-יֵאמְרוּ אִיבֵי יִכְלֹתֵנוּ, צָרֵי יִגְלוּ כִּי אֲמוּסִי:
וְאֲנִי | בְּחִסְדֶּךָ בְּטוֹהֲתִי, יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעֶיךָ, אֲשִׁירָה
לְיְהוָה אֱהִי יִשְׁחַדּוּנִי אֱדַוּת הַחַלָּה כִּי גָמַל עָלַי:

ורבים כבר נושעו בסגולה זו

יבטל כל הנזרות, אדוננו פר יוחאי

שמירה עליונה!

זהר הקדוש
מתוק מדבש

הפירוש הנפלא

שבזכותה עשרות אלפים כבר מתענגים ומתעלים
בלימוד והבנת הזוהר הקדוש

חזרתו מנו לנו היא מאירת עינינו

הסגולה הוותיקה ביותר לשמירה וברכה בבית!

חייג עכשיו למוקד המכירות:

1800-350-330

